

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 22

fyrtiotredje årgången

27 januari 2000

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Rådets förordning (EG) nr 173/2000 av den 24 januari 2000 om avslutande av antidumpningsförfarandena beträffande import av vissa större elektrolytkondensatorer med aluminium med ursprung i Japan, Republiken Korea och Taiwan** 1
- ★ **Rådets förordning (EG) nr 174/2000 av den 24 januari 2000 om att upphäva rådets förordning (EEG) nr 3433/91 när det gäller införande av en slutgiltig tull på import av ej påfyllningsbara gasficktändare med tändsten med ursprung i Japan** 16
- ★ **Rådets förordning (EG) nr 175/2000 av den 24 januari 2000 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av handväskor av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina som säljs för export till gemenskapen av vissa exporterande tillverkare och om ändring av förordning (EG) nr 1567/97** 25
- ★ **Rådets förordning (EG) nr 176/2000 av den 24 januari 2000 om att ändra förordning (EG) nr 1015/94 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av TV-kamerasystem med ursprung i Japan** 29
- Kommissionens förordning (EG) nr 177/2000 av den 26 januari 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 35
- Kommissionens förordning (EG) nr 178/2000 av den 26 januari 2000 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn 37
- Kommissionens förordning (EG) nr 179/2000 av den 26 januari 2000 om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker med avseende på den tjugofjärde delans budsinfordran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfördran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1489/1999 39

Pris: 19,50 EUR

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionens förordning (EG) nr 180/2000 av den 26 januari 2000 om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick	40
Kommissionens förordning (EG) nr 181/2000 av den 26 januari 2000 om ändring av förordning (EG) nr 1667/98 och om höjning till 597 718 ton av den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det svenska interventionsorganet	42
Kommissionens förordning (EG) nr 182/2000 av den 26 januari 2000 om ändring av förordning (EG) nr 2198/98 och om höjning till 3 800 007 ton av den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det tyska interventionsorganet	44
Kommissionens förordning (EG) nr 183/2000 av den 26 januari 2000 om ändring av förordning (EG) nr 1067/1999 och om höjning till 422 709 ton av den stående anbudsinfordran för export av brödvete som innehas av det danska interventionsorganet	46
★ Kommissionens förordning (EG) nr 184/2000 av den 26 januari 2000 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen	48
★ Kommissionens förordning (EG) nr 185/2000 av den 26 januari 2000 om tillåtelse att göra överföringar mellan de kvantitativa begränsningarna för textil- och beklädnadsprodukter med ursprung i Folkrepubliken Kina	50
Kommissionens förordning (EG) nr 186/2000 av den 26 januari 2000 om utfärdande av importlicenser den 30 januari 2000 för första kvartalet 2000 för produkter av får- och getkött inom ramen för icke-nationsspecifika tullkvoter enligt GATT/WTO	52
Kommissionens förordning (EG) nr 187/2000 av den 26 januari 2000 om ändring av importtullar inom rissektorn	53
★ Kommissionens förordning (EG) nr 188/2000 av den 26 januari 2000 om upphävande av förordning (EG) nr 2767/1999 om inrättande av en ordning med importlicenser för import av tomater från Marocko	56
Kommissionens förordning (EG) nr 189/2000 av den 26 januari 2000 om ändring av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål	57

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2000/59/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 10 december 1999 om finansiellt stöd från gemenskapen för utrotning av vesikulär svinsjuka i Italien under 1999** [delgivet med nr K(1999) 4244]

59

2000/60/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 21 december 1999 om godkännande av det program för övervakning och kontroll av salmonella hos fjäderfä som lagts fram av Österrike** [delgivet med nr K(1999) 4691]

61

2000/61/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 21 december 1999 om ändring av kommissionens beslut 93/436/EEG om särskilda villkor för import av fiskeriprodukter med ursprung i Chile ⁽¹⁾** [delgivet med nr K(1999) 4749]

62

- ★ **Kommissionens beslut av den 21 december 1999 om godkännande av den plan som Portugal presenterat för övervakning av afrikansk svinpest ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1999) 4783]** 65

- ★ **Kommissionens beslut av den 18 januari 2000 om ändring av beslut 96/627/EG i fråga om genomförande av artikel 2 i rådets direktiv 77/311/EEG beträffande bullernivån på förarplatsen i hjulburna jordbruks- eller skogstraktorer ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1999) 3546]** 66

- ★ **Kommissionens beslut av den 25 januari 2000 om ändring av beslut 1999/789/EG om vissa skyddsåtgärder mot afrikansk svinpest i Portugal ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2000) 189]** 67

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 173/2000

av den 24 januari 2000

om avslutande av antidumpningsförfarandena beträffande import av vissa större elektrolytkondensatorer med aluminium med ursprung i Japan, Republiken Korea och Taiwan

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.5 i denna,

med beaktande av det förslag som lämnats av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Gällande åtgärder

1. Genom rådets förordning (EEG) nr 3482/92 ⁽²⁾ infördes slutgiltiga antidumpningsåtgärder beträffande import av vissa större elektrolytkondensatorer med aluminium (nedan kallade elektrolytkondensatorer) med ursprung i Japan. Dessa åtgärder utgjordes av värdetullar på mellan 4,2 % och 75 %.
2. Genom rådets förordning (EG) nr 1384/94 ⁽³⁾, infördes slutgiltiga antidumpningsåtgärder beträffande import av elektrolytkondensatorer med ursprung i Republiken Korea (nedan kallad Sydkorea) och Taiwan. Dessa åtgärder utgjordes av värdetullar på mellan 10,7 % och 75,8 %.

2. Skäl för översynerna

Japan

3. Efter offentliggörandet av ett tillkännagivande om att giltighetstiden snart skulle komma att löpa ut ⁽⁴⁾ för antidumpningsåtgärderna beträffande import med ursprung i Japan ingav Federation for Appropriate Remedial Anti-Dumping (FARAD), som ombud för Nederländse Philipsbedrijven BV (Nederländerna), numera BC Components International BV, och BHC

Aerovox Ltd (Förenade kungariket), en begäran om översyn enligt artikel 11.2 i förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen).

4. Kommissionen beslutade dessutom på eget initiativ att inleda en interimsoversyn av samma antidumpningsåtgärder enligt artikel 11.3 i grundförordningen, för att hänsyn skulle kunna tas till verkan i fråga om dumpning och skada av förändrade förutsättningar till följd av införande av ny teknik för produkten och förändrade marknadsförhållanden.
5. Den 3 december 1997 meddelade kommissionen följaktligen genom ett tillkännagivande som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽⁵⁾, att en översyn skulle inledas av de antidumpningsåtgärder som tillämpades på import av elektrolytkondensatorer med ursprung i Japan (nedan kallad översynen avseende Japan).

Sydkorea och Taiwan

6. Sedan översynen avseende Japan och en ny undersökning rörande import av elektrolytkondensatorer med ursprung i Förenta staterna och Thailand ⁽⁶⁾ inleddes beslutade kommissionen vidare på eget initiativ att enligt artikel 11.3 i grundförordningen inleda en översyn av de antidumpningsåtgärder som tillämpades på import med ursprung i Sydkorea och Taiwan.
7. Denna översyn inleddes med motiveringen att tillgängliga uppgifter visade att den berörda produkten med ursprung i Sydkorea och Taiwan i än högre grad trängt in på gemenskapsmarknaden, trots de antidumpningsåtgärder som införts. Mot bakgrund av det ömsesidiga internationella beroende som präglar marknaden för denna produkt och förbindelserna mellan de företag som verkar inom denna sektor ansågs det dessutom att denna översyn, tillsammans med den ovannämnda översynen avseende Japan och det nya förfarandet beträffande Thailand och Förenta staterna, skulle göra det möjligt för kommissionen att skaffa sig en bättre överblick över verkan för gemenskapsindustrin av importen från de huvudsakliga exportländerna.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 905/98 (EGT L 128, 30.4.1998, s. 18).

⁽²⁾ EGT L 353, 3.12.1992, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2593/97 (EGT L 351, 23.12.1997, s. 6).

⁽³⁾ EGT L 152, 18.6.1994, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT C 168, 3.6.1997, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT C 365, 3.12.1997, s. 5.

⁽⁶⁾ EGT C 363, 29.11.1997, s. 2.

8. Översynen (nedan kallad översynen avseende Sydkorea och Taiwan) inleddes i april 1998 genom att ett tillkännagivande om inledande offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽¹⁾.

3. Undersökningar

9. Kommissionen underrättade officiellt de tillverkare/exportörer och importörer som man visste berördes och deras intresseorganisationer, företrädarna för de berörda exportländerna, de gemenskapstillverkare som begärt översynen avseende Japan samt kända användare om inledandet av översynerna. Bercirda parter gavs tillfälle att inom de tidsfrister som angivits i de ovannämnda tillkännagivandena lämna synpunkter skriftligen och begära att bli hörda.
10. Ett antal tillverkare/exportörer i de berörda länderna, en gemenskapstillverkare och ett antal användare och importörer i gemenskapen lämnade synpunkter skriftligen. Samtliga parter som inom de ovannämnda tidsfristerna begärt att bli hörda och visat att de hade särskilda skäl för detta beviljades möjlighet att bli hörda.
11. Kommissionen sände frågeformulär till parter som man visste berördes och till alla andra företag som givit sig till känna inom de tidsfrister som angivits i de ovannämnda tillkännagivandena. Svar mottogs från en gemenskapstillverkare, tre tillverkare/exportörer i Taiwan och fyra tillverkare/exportörer i Japan samt från dessa företags närstående importörer i gemenskapen. Kommissionen mottog också ett svar från en icke närstående importör i gemenskapen, vilket bedömdes som relevant och fullständigt.
12. Kontrollbesök inom ramen för översynerna gjordes hos följande företag:

Gemenskapstillverkare

- Nederlandse Philipsbedrijven BV (Zwolle, Nederländerna) och det närstående företaget Österreichische Philips Industrie, GmbH (Klagenfurt, Österrike).

Den 1 januari 1999 såldes dessa två företag till ett investerarkonsortium och bildade tillsammans med ett antal andra enheter inom Philips ett nytt företag, BC Components BV. Detta företag tog över all verksamhet inom Philips-koncernen avseende tillverkning och försäljning av elektrolytkondensatorer. Dessa två företag kommer följaktligen att nedan gå under den gemensamma benämningen BC Components.

Tillverkare/exportörer i de berörda länderna

- Nippon Chemi-con (Tokyo, Japan)
- Nichicon Corporation (Kyoto, Japan)
- Rubycon Corporation (Ina, Japan)
- Hitachi AIC Inc (Tokyo, Japan)
- Teapo Electronic Corp. (Taipei, Taiwan)
- Lelon Electronics Corp. (Taichung, Taiwan)
- Kaimei Electronic Corp. (Taipei, Taiwan)

Icke närstående importör i gemenskapen

- Beck Elektronik Bauelemente GmbH (Nürnberg, Tyskland)

Närstående importörer i gemenskapen

- Nichicon UK (Europe) Ltd (Camberley, Förenade kungariket)
- Rubycon Corporation UK branch (South Ruislip, Förenade kungariket)
- HPC Distribution (Krefeld, Tyskland)
- Europe Chemi-con (Nürnberg, Tyskland)

13. Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den bedömde som nödvändiga för sina avgöranden i de båda översynerna.
14. Samtliga berörda parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avgörandena inom ramen för dessa översyner. Samtliga parter beviljades en period inom vilken synpunkter kunde lämnas. De synpunkter som mottogs togs i beaktande, och avgörandena har vid behov ändrats i enlighet därmed.
15. Översynen avseende Japan kunde inte slutföras inom den period på normalt tolv månader som anges i artikel 11.5 i grundförordningen, eftersom det till följd av den ändrade produktdefinitionen var nödvändigt att göra en fullständig undersökning av dumpning, skada och orsakssamband. Tidsplanen för översynen avseende Sydkorea och Taiwan anpassades till den som gällde för översynen avseende Japan.
16. Undersökningen av dumpning i översynen avseende Japan omfattade perioden från och med den 1 oktober 1996 till och med den 30 september 1997 (nedan kallad undersökningsperioden). Undersökningen av dumpning i översynen avseende Sydkorea och Taiwan omfattade perioden från och med den 1 januari 1997 till och med den 31 december 1997.

Undersökningen av skada omfattade i bägge översynerna perioden från och med den 1 januari 1993 till och med den 31 december 1997, och därigenom togs hänsyn till att de två perioderna för undersökning av dumpning skilde sig åt.

B. PRODUKT SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UNDERSÖKNING OCH LIKADAN PRODUKT

1. Produkt som är föremål för undersökning

17. Den produkt som är föremål för undersökning är vissa elektriska, icke-solida elektrolytkondensatorer med aluminium med ett CV-värde (kapacitans multiplicerad med märkspänning) mellan 8 000 och 550 000 microcoulomb (µC) vid en spänning på minst 160 volt, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 8532 22 00. Såsom förklaras nedan bör beteckningen "större" inte längre användas för att beskriva dessa produkter. Produkterna kallas nedan elektrolytkondensatorer.

⁽¹⁾ EGT C 107, 7.4.1998, s. 4.

18. Kondensatorer är elektroniska komponenter som kan lagra och sedan frigöra elektrisk energi. Dessa komponenter används i strömkretsar i så gott som alla typer av elektronisk utrustning på dator-, telekommunikations- och instrumentmarknaden, inom industrin, för militära ändamål, inom bilindustrin och på andra konsumentmarknader. Den typ av kondensatorer som omfattas av dessa översyner (dvs. elektrolytkondensatorer) används främst i matarströmkretsar i elektroniska kapitalvaror såsom TV-apparater, videobandspelare och persondatorer.
19. Elektrolytkondensatorer tillverkas i många olika varianter, vilka skiljer sig åt bl.a. beträffande kapacitans, märkspänning, högsta arbetstemperatur, anslutningsutförande och dimensioner. Samtliga typer har trots dessa skillnader samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och användningsområden. De ansågs därför utgöra en enda produkt.

2. Ändring av produktomfattningen i översynen avseende Japan

20. Produktdefinitionen i den ursprungliga undersökningen avseende Japan, vilken anges i förordning (EEG) nr 3482/92, begränsades till vissa större elektriska, icke-solida elektrolytkondensatorer med aluminium med ett CV-värde mellan 18 000 och 310 000 microcoulomb (μC) vid en spänning på minst 160 volt, med en diameter på minst 19 mm och en längd på minst 20 mm.

I tillkännagivandet om inledande av översynen avseende Japan angavs emellertid att denna ursprungliga definition borde ändras så att den omfattade samtliga elektrolytkondensatorer, dvs. samma produkter som omfattades av förfarandet beträffande Sydkorea och Taiwan. Detta var nödvändigt på grund av förändrade förutsättningar som hängde samman med den berörda produktens tekniska och marknadsmässiga utveckling.

21. Dessa förändrade förutsättningar bekräftades vid översynen. För det första konstaterades det att den tekniska utvecklingen har lett till att allt mindre elektrolytkondensatorer med allt högre kapacitans och därmed högre CV-värde utvecklas. För det andra har rapporterade förbättringar av vissa nätdelars strömförbrukning givit upphov till ett nytt behov av elektrolytkondensatorer med lägre CV-värde (dvs. lägre kapacitans vid en viss spänning). För det tredje konstaterades det att det för ett visst CV-värde fanns elektrolytkondensatorer av olika storlekar på gemenskapsmarknaden.

Det konstaterades att ett stort antal importerade elektrolytkondensatorer med ursprung i Japan till följd av denna utveckling föll utanför den ursprungliga produktdefinitionen för detta land. De omfattades därför inte av antidumpningsåtgärderna, trots att de hade samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och användningsområden som de elektrolytkondensatorer

som omfattades av definitionen (och därmed av antidumpningsåtgärderna). Eftersom det dessutom för samma CV-värde fanns elektrolytkondensatorer av flera olika storlekar, och eftersom det huvudsakligen är CV-värdet som avgör elektrolytkondensatorernas användningsområden, ansågs det inte längre finnas några skäl att skilja mellan elektrolytkondensatorer av olika storlekar. Beteckningen "större" bör inte längre användas för att beskriva dessa produkter.

22. Av alla dessa orsaker bekräftades det att produktdefinitionen i översynen avseende Japan borde ändras till att omfatta samtliga elektrolytkondensatorer enligt definitionen ovan, dvs. vissa elektriska, icke-solida elektrolytkondensatorer med aluminium med ett CV-värde (kapacitans multiplicerad med märkspänning) mellan 8 000 och 55 000 microcoulomb (μC) vid en spänning på minst 160 volt.

3. Likadan produkt

23. Ett antal japanska tillverkare/exportörer hävdade att de exporterade produkterna och de produkter som tillverkades i gemenskapen inte var "likadana produkter", eftersom de skilde sig åt i fråga om storlek, livslängd eller anslutningsutförande.
24. Det slogs emellertid fast att de elektrolytkondensatorer som såldes på de berörda ländernas inhemska marknader, de som exporterades från dessa länder till gemenskapen och de som tillverkades och såldes i gemenskapen av gemenskapsindustrin, trots dessa skillnader, som är mycket små, använde samma grundläggande teknik och tillverkades enligt industristandarder som tillämpas världen över. Samtliga dessa produkter hade därför samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper. De hade också samma användningsområden och fyllde samma funktioner. Alla dessa produkter var därmed utbytbara och de olika typerna konkurrerade direkt med varandra.
25. Påståendet avvisades följaktligen, och kommissionen drog slutsatsen att de elektrolytkondensatorer som såldes på de berörda ländernas inhemska marknader, de som exporterades från dessa länder till gemenskapen och de som tillverkades och såldes i gemenskapen av gemenskapsindustrin skulle betraktas som likadana produkter enligt artikel 1.4 i grundförordningen.

C. DUMPNING

1. Japan

26. Eftersom förutsättningarna i fråga om dumpning förändrats avsevärt till följd av ändringen av produktdefinitionen genomförde kommissionen en fullständig undersökning, vilken ledde till att en ny dumpningsmarginal beräknades för undersökningsperioden.

27. Fyra företag svarade på frågeformuläret för tillverkare/exportörer.

Normalvärde

28. För beräkningen av normalvärdet fastslog kommissionen först huruvida varje tillverkare/exportörs sammanlagda inhemska försäljning av elektrolytkondensatorer var representativ i förhållande till dess sammanlagda exportförsäljning till gemenskapen. Den inhemska försäljningen ansågs i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen som representativ om varje tillverkningsföretags sammanlagda inhemska försäljningsvolym motsvarade minst 5 % av den sammanlagda volymen av dess exportförsäljning till gemenskapen.

Därefter identifierades de typer av elektrolytkondensatorer som såldes på den inhemska marknaden av företag med representativ inhemska försäljning och som var identiska eller direkt jämförbara med de typer som såldes på export till gemenskapen.

29. För var och en av de typer som såldes av tillverkarna/exportörerna på deras inhemska marknader och som konstaterats vara direkt jämförbara med typer som såldes på export till gemenskapen fastställdes huruvida den inhemska försäljningen var representativ enligt artikel 2.2 i grundförordningen. Den inhemska försäljningen av en viss typ ansågs representativ om den sammanlagda volymen av den inhemska försäljningen av elektrolytkondensatorer av den typen under undersökningsperioden motsvarade minst 5 % av den sammanlagda volymen av exportförsäljningen till gemenskapen av en jämförbar typ av elektrolytkondensator.
30. Vidare undersöktes huruvida den inhemska försäljningen av varje typ kunde anses ha ägt rum vid normal handel, genom att andelen lönsam försäljning av typen i fråga till oberoende kunder fastställdes. I de fall där volymen av elektrolytkondensatorer som såldes till nettoförsäljningspriser som var lika höga som eller högre än den beräknade tillverkningskostnaden utgjorde minst 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen, baserades normalvärdet på det faktiska priset på den inhemska marknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av priserna vid all inhemska försäljning under undersökningsperioden, oavsett om denna försäljning var lönsam eller inte. I fall där volymen av den lönsamma försäljningen av elektrolytkondensatorer utgjorde mindre än 80 % men minst 10 % av den sammanlagda försäljningsvolymen, baserades normalvärdet på det faktiska priset på den inhemska marknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av endast den lönsamma försäljningen.
31. Om de krav som anges ovan uppfyllades baserades normalvärdet för varje typ i enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen på de priser som oberoende kunder betalat eller skulle betala vid normal handel på exportlandets inhemska marknad.
32. I fall där volymen av den lönsamma försäljningen av någon typ av elektrolytkondensatorer utgjorde mindre än 10 % av den sammanlagda försäljningsvolymen, ansågs det att denna typ inte såldes i tillräckliga mängder

för att normalvärdet skulle kunna baseras på priset på den inhemska marknaden.

33. Den metod som avses ovan kunde för omkring 60 % av de typer som såldes på export till gemenskapen användas för att i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen fastställa normalvärdet på grundval av priset för jämförbara typer på den inhemska marknaden. Om priset på den inhemska marknaden för en viss typ som såldes av en tillverkare/exportör inte kunde användas måste, på grund av det stora antalet typer och mängden faktorer som påverkar dem, ett konstruerat normalvärde användas i stället för priserna på den inhemska marknaden för andra liknande typer eller andra tillverkare/exportörers priser på den inhemska marknaden. Om priserna på den inhemska marknaden för andra typer hade använts skulle det i detta fall ha krävts ett antal justeringar som i de flesta fall hade måst grundas på uppskattningar. Det ansågs därför att ett konstruerat värde utgjorde en lämpligare grund för fastställande av normalvärdet.
34. Följaktligen konstruerades normalvärdet i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen genom att det till tillverkningskostnaden, vid behov justerad, för de exporterade typerna lades ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst. Kommissionen undersökte för detta ändamål om varje tillverkare/exportörs uppgifter om försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst på den inhemska marknaden var tillförlitliga. De faktiska inhemska försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna ansågs tillförlitliga i de fall det berörda företags försäljningsvolym på den inhemska marknaden kunde anses representativ.
35. Den inhemska vinstmarginalen bestämdes på grundval av den inhemska försäljningen vid normal handel.

Det konstaterades för två av de japanska företagen att de uppgifter som lämnats om tillverkningskostnaden för elektrolytkondensatorer som såldes på den inhemska marknaden inte på ett korrekt sätt återspeglade kostnaderna under undersökningsperioden. Det var följaktligen nödvändigt att i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen till viss del använda tillgängliga uppgifter för att korrigera de felaktiga uppgifterna. I detta syfte inhämtade kommissionen i ett fall på plats de uppgifter som företaget använde för att beräkna sina faktiska kostnader, kontrollerade dessa uppgifter och gjorde en justering med hänsyn till den konsekventa underskattning av kostnaderna som skett i svaret på frågeformuläret. När det gäller det andra företaget konstaterades det att en del av de uppgifter som lämnats i svaret på frågeformuläret, nämligen de som avsåg tillverkningskostnaderna i en viss fabrik, inte hänförde sig till undersökningsperioden. Det beslutades därför att försäljningen av produkter som tillverkats i denna fabrik skulle undantas vid fastställandet av lönsamhet och dumpning, i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen.

För ett annat företag konstaterades det att uppgifterna om inhemsk försäljning i svaret på frågeformuläret inte var tillförlitliga, eftersom försäljning av vissa typer inte inbegreps, medan ett stort antal transaktioner avseende försäljning till inhemska handlare för senare export och försäljning till närstående företag för egen förbrukning omfattades. Det beslutades därför att tillgängliga uppgifter skulle användas i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen, för att korrigera för det delvis bristande samarbetet. De transaktioner som avsåg återexport och försäljning till närstående företag undantogs alltså. För de typer som såldes på den inhemska marknaden men som inte rapporterats fastställdes en vinstmarginal med hjälp av de mer lönsamma inhemska typerna.

Exportpris

36. I samtliga fall där elektrolytkondensatorer exporterades till oberoende kunder i gemenskapen fastställdes exportpriset i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, dvs. på grundval av de exportpriser som faktiskt betalades eller skulle betalas.
37. Om exportförsäljningen gick till en närstående importör konstruerades exportpriset i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen, dvs. på grundval av det pris till vilket de importerade produkterna första gången såldes vidare till en oberoende köpare.

För att ett tillförlitligt exportpris vid gemenskapens gräns skulle kunna fastställas gjordes i sådana fall justeringar för alla kostnader som tillkommit mellan importen och återförsäljningen och för förväntad vinst. På grundval av de uppgifter som lämnats av en samarbetsvillig icke närstående importör fastställdes denna vinst till omkring 5 %. Detta ansågs vara en försiktig uppskattning för den berörda sektorn.

38. För att det skulle kunna fastställas om den tull som betalats borde dras av från priset undersöktes det i enlighet med artikel 11.10 i grundförordningen, i de fall där exportpriset måste konstrueras, huruvida den gällande antidumpningstullen återspeglades korrekt i återförsäljningspriserna och i de påföljande försäljningspriserna i gemenskapen. Företagen ombads att lämna avgörande bevis för detta.
39. Två av de japanska tillverkarna/exportörerna lämnade avgörande bevis för att den gällande antidumpningstullen återspeglades korrekt i deras återförsäljningspriser och i de påföljande försäljningspriserna i gemenskapen. Det beslutades därför i enlighet med artikel 11.10 i grundförordningen att den tull som betalats inte skulle dras av från de relevanta exportpriserna. Övriga företag lämnade inga avgörande bevis för att tullen återspeglades i återförsäljningspriserna och i de påföljande försälj-

ningspriserna, och kommissionen drog därför av antidumpningstullen från återförsäljningspriserna.

Jämförelse

40. För att en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset skulle kunna säkerställas togs i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen hänsyn i form av justeringar till olikheter som påverkade prisernas jämförbarhet.

Följaktligen beviljades i tillämpliga och berättigade fall justeringar för olikheter i importavgifter, transport-, försäkrings- och hanteringskostnader, förpackningskostnader, kreditkostnader, provisioner och rabatter, om den berörda parten kunde visa att en påstådd olikhet påverkade priserna och prisernas jämförbarhet.

41. En begäran från en av tillverkarna/exportörerna om en justering för olika handelsled med hänsyn till en påstådd olikhet i annonskostnader avslogs, eftersom det inte förelåg någon olikhet i handelsled mellan den inhemska marknaden och exportmarknaden.
42. Två tillverkare/exportörers begäran om en justering för försäljares löner avslogs också, eftersom företagen inte kunde visa att detta påverkade prisernas jämförbarhet.

Dumpningsmarginaler

43. I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ med motsvarande vägda genomsnittliga exportpris.
44. Jämförelsen enligt ovan visar att samtliga tillverkare/exportörer som samarbetade med kommissionen bedrev dumpning. Följande dumpningsmarginaler, uttryckta i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, fastställdes:
- Hitachi AIC Inc: 25,5 %
 - Rubycon Corporation: 5,4 %
 - Nichicon Corporation: 20,5 %
 - Nippon-Chemicon: 23,1 %
45. För icke samarbetsvilliga företag fastställdes i enlighet med artikel 18 i grundförordningen en övrig dumpningsmarginal på grundval av tillgängliga uppgifter.

Med hänsyn till den höga graden av samarbete från de japanska tillverkarna/exportörernas sida beslutades det att den övriga dumpningsmarginalen skulle fastställas till samma nivå som den högsta dumpningsmarginal som fastställts för ett samarbetsvilligt företag.

Den övriga dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, är 25,5 %.

2. Taiwan

46. Eftersom förutsättningarna i fråga om dumpning förändrats avsevärt genomförde kommissionen en fullständig undersökning, vilken ledde till att nya dumpningsmarginaler beräknades.

Grad av samarbete

47. Tre företag besvarade frågeformuläret för tillverkare/exportörer.

Det konstaterades att ett av de tre företagen endast hade sålt den berörda produkten till gemenskapen. Eftersom detta företag inte hade tillverkat den produkt som såldes till gemenskapen kunde ingen individuell bedömning av dess situation när det gällde dumpningen göras.

Normalvärde

48. För fastställande av normalvärdet för produkter med ursprung i Taiwan följde kommissionen samma förfaranden och metoder som de som anges ovan för Japan, utom när tillgängliga uppgifter användes i enlighet med artikel 18 i grundförordningen.
49. De uppgifter om inhemsk försäljning som de båda taiwanesiska tillverkarna/exportörerna lämnade i svaret på frågeformuläret befanns vara otillförlitliga, eftersom ett stort antal försäljningstransaktioner avseende de elektrolytkondensatorer som är föremål för undersökning inte rapporterades. Det beslutades därför att normalvärdet för bägge företagen skulle baseras på tillgängliga uppgifter, enligt artikel 18 i grundförordningen. För detta ändamål beslutades att den vinst som hänförde sig till den inhemska försäljning som inte rapporterats skulle fastställas med hjälp av den metod som beskrivs ovan för Japan.
50. Med hjälp av den metod som avses ovan kunde normalvärdet för vissa typer av elektrolytkondensatorer som såldes på export till gemenskapen fastställas, i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen, på grundval av priset på den inhemska marknaden för jämförbara typer.

För alla andra typer av elektrolytkondensatorer som såldes på export till gemenskapen måste normalvärdet konstrueras.

Exportpris

51. För fastställande av exportpriset för produkter med ursprung i Taiwan följdes samma förfaranden och metoder som i översynen avseende Japan enligt ovan.
52. All försäljning av elektrolytkondensatorer från taiwanesiska företag på gemenskapsmarknaden gick till oberoende importörer i gemenskapen. Exportpriset fastställdes därför med hänsyn till de priser som faktiskt betalades eller skulle betalas.

Jämförelse

53. För att en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset skulle kunna säkerställas togs i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen hänsyn i form av justeringar till olikheter som påverkade prisernas jämförbarhet.
54. Följaktligen beviljades i tillämpliga och berättigade fall justeringar för olikheter i transport- och hanteringskostnader och därmed sammanhängande kostnader samt kreditkostnader, om den berörda parten kunde visa att en påstådd olikhet påverkade priserna och prisernas jämförbarhet.

Dumpningsmarginaler

55. I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ med motsvarande vägda genomsnittliga exportpris.
56. Jämförelsen enligt ovan visar att samtliga tillverkare/exportörer som samarbetade med kommissionen bedrev dumpning. Följande dumpningsmarginaler, uttryckta i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, fastställdes:
- Teapo Electronic Corporation: 8,1 %
 - Kaimei Electronic Corp.: 13,8 %
57. Med hänsyn till den höga graden av bristande samarbete baserades den övriga dumpningsmarginalen på dumpningsmarginalen för den produkt som dumpades i högst grad i det företag som hade den högsta dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns. Detta ansågs vara den lämpligaste metoden för att undvika att premiera bristande samarbete.
- Den övriga dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, är 39,7 %.

3. Sydkorea

58. Inget företag besvarade frågeformuläret för tillverkare/exportörer. På grund av detta bristande samarbete måste dumpningsmarginalen i enlighet med artikel 18 i grundförordningen fastställas på grundval av tillgängliga uppgifter. Det bör i detta sammanhang noteras att de tillgängliga uppgifterna var begränsade. När det gäller priserna för export från Sydkorea fanns endast statistiska uppgifter avseende en bredare produktgrupp. Eftersom denna produkt vanligen säljs av de inhemska tillverkarna/exportörerna direkt till användare inom industrin och inte via handlare var det dessutom omöjligt att få fram tillförlitliga prisuppgifter för den Sydkoreanska inhemska marknaden. Det beslutades därför att den högsta dumpningsmarginal som konstaterats för en modell som såldes i representativa mängder i ett av de andra berörda länderna, nämligen Japan, skulle användas.
59. Den övriga dumpningsmarginalen för Sydkorea, uttryckt i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, fastställdes sålunda till 76,2 %.

D. GEMENSKAPSINDUSTRIN**1. Gemenskapsindustrins sammansättning**

60. De två översynerna avser samma produkt och grundar sig på uppgifter som i stort sett gäller samma tidsperioder. Det anses därför lämpligt att genomföra undersökningarna samtidigt. Det är följaktligen i bägge översynerna samma tillverkare i gemenskapen som utgör gemenskapsindustrin och som står för gemenskapens tillverkning.

61. Fyra stora tillverkare av elektrolytkondensatorer, nämligen BC Components, BHC Aerovox Ltd (Förenade kungariket), Vishay Roederstein GmbH (Tyskland) och Siemens-Matsushita Components GmbH & Co. KG (Tyskland) och några små och medelstora tillverkare var etablerade i gemenskapen.

Tre tillverkare stödde begäran om en översyn avseende Japan: BC Components, BHC Aerovox Ltd och Vishay Roederstein GmbH. De två sistnämnda tillverkarna samarbetade emellertid inte med kommissionen och ansågs därför inte ingå i gemenskapsindustrin.

62. Såsom anges ovan är BC Components ett nytt företag, som bildades efter utgången av undersökningsperioden. Det har bland annat tagit över Philips Components BV:s verksamhet när det gäller tillverkning och försäljning av elektrolytkondensatorer. Detta övertagande skedde enligt kontinuitetsprincipen, särskilt vad beträffar tillverkningen och försäljningen av elektrolytkondensatorer i gemenskapen. BC Components BV uttryckte vidare sitt stöd för bägge översynerna.

63. Varken Siemens-Matsushita Components GmbH & Co. KG (nedan kallat Siemens-Matsushita) eller de små och medelstora tillverkarna tillhörde de tillverkare som begärde översynen avseende Japan. Dessa företag gav sig dessutom inte till känna sedan tillkännagivandena om inledning av översynerna offentliggjorts. Enligt artikel 5.4 i grundförordningen kunde dessa tillverkare därför inte anses ingå i gemenskapsindustrin.

64. En japansk tillverkare/exportör protesterade mot det faktum att Siemens-Matsushita inte kontaktats av kommissionen och att det undantagits från definitionen av gemenskapsindustrin. Dessa påståenden kunde inte godtas eftersom Siemens-Matsushita, såsom anges ovan, inte givit sig till känna som berörd part och inte uttryckt något intresse för att samarbeta. Företaget protesterade inte heller mot att det undantagits från definitionen av gemenskapsindustrin.

Dessutom visade tillgängliga uppgifter att Siemens-Matsushita är ett samriskföretag som ägs till lika delar av Siemens AG (Tyskland) och Matsushita Electric Industrial Ltd Group (Japan), en icke-samarbetsvillig japansk tillver-

kare/exportör. Siemens AG kontrollerar företagsledningen och har utslagsröst vid lika röstetal. Siemens-Matsushita hade enligt uppgift inte importerat några elektrolytkondensatorer med ursprung i de berörda länderna, utan uppgavs sälja de elektrolytkondensatorer som företaget självt tillverkat på gemenskapsmarknaden under sitt eget varumärke. Matsushita Electric Industrial Ltd Group har dock, genom att det äger 50 % av Siemens-Matsushita, uppenbara möjligheter att kontrollera eller begränsa detta företags verksamhet. Tillgängliga uppgifter tydde också på att Siemens-Matsushita kunde utnyttja den know-how som fanns hos de två ägarna. De två företagen är därför varandra närstående enligt artikel 4.2 i grundförordningen.

65. Det stora aktieinnehav som Matsushita Electric Industrial Ltd har i Siemens-Matsushita och den ovannämnda möjligheten att utnyttja samma know-how ledde till slutsatsen att Siemens-Matsushita har en ställning som väsentligen skiljer sig från BC Components. I enlighet med artikel 4.1 a i grundförordningen ansågs det därför lämpligt att undanta Siemens-Matsushita från definitionen av gemenskapsindustrin.

66. Det bör slutligen betonas att Siemens-Matsushita undantagits från definitionen av gemenskapsindustrin redan i de ursprungliga undersökningarna beträffande import från Japan respektive från Sydkorea och Taiwan. Detta tillvägagångssätt ifrågasattes inte i någon av dessa två undersökningar.

67. Ett antal japanska tillverkare/exportörer hävdade att BC Components borde undantas från definitionen av gemenskapsindustrin, eftersom företag som vid tidpunkten för undersökningsperioden var detta företag närstående, särskilt Philips Consumer Electronics BV, fram till utgången av undersökningsperioden importerade stora mängder elektrolytkondensatorer från Japan.

68. Kommissionen undersökte huruvida det faktum att Philips Consumer Electronics BV importerade elektrolytkondensatorer från Japan var ett tillräckligt skäl att undanta BC Components, som då var den enda tillverkaren av elektrolytkondensatorer i Philipskoncernen, från definitionen av gemenskapsindustrin.

Det konstaterades att nästan ingen del av Philipskoncernens import var avsedd för vidare återförsäljning; den användes i stället av Philips Consumer Electronics BV i dess tillverkning av elektroniska produkter. Undersökningen visade dessutom att större delen av denna import (mer än 85 %) utgjordes av "radiella" produkter som antingen ännu inte tillverkades av BC Components eller vars tillverkning fortfarande befann sig i ett inledningsstadium. Under dessa omständigheter hade Philips Consumer Electronics BV inget annat val än att köpa från tillverkare/exportörer i de berörda länderna.

Det konstaterades också att Philips Consumer Electronics BV:s övriga import bestod av produkter som direkt konkurrerade med BC Components tillverkning och utgjorde en obetydlig del av den sammanlagda importen till gemenskapen. Det noterades också att Philips Consumer Electronics BV trots den ovannämnda importen traditionellt sett var BC Components största kund, eftersom omkring 40 % av BC Components sammanlagda försäljning under undersökningsperioden gick till detta företag. Philips Consumer Electronics BV kunde välja att till viss del köpa från tillverkare/exportörer i de berörda länderna, eftersom Philips-koncernen är organiserad i olika resultatenheter som alla är oberoende och fritt kan välja leverantörer, t.ex. när det är nödvändigt att komplettera eller utöka Philipskoncernens produktutbud (som i fallet med de "radiella" elektrolytkondensatorerna).

69. Av de skäl som anges ovan ansågs Philips Consumer Electronics BV:s import utgöra normalt affärsbeteende i avvaktan på att rättvisa konkurrensvillkor återupprättas på gemenskapsmarknaden.

70. BC Components stod för en betydande del (41 %) av gemenskapens uppskattade sammanlagda tillverkning.

71. Med hänsyn till artikel 4.1 a i grundförordningen beaktades inte Siemens-Matsushitas uppskattade tillverkning när gemenskapens sammanlagda tillverkning fastställdes i samband med bedömningen av gemenskapsindustrins representativitet. En samarbetsvillig japansk tillverkare/exportör hävdade att BC Components inte skulle ha varit tillräckligt betydande för att vara representativt för den sammanlagda tillverkningen i gemenskapen, om Siemens-Matsushitas uppskattade tillverkning hade beaktats.

Det konstaterades dock att gemenskapsindustrin skulle ha stått för en betydande del av gemenskapens sammanlagda tillverkning enligt artikel 5.4 i grundförordningen, även om Siemens-Matsushitas tillverkning, fastställd på grundval av de uppgifter som lämnats av de samarbetsvilliga parterna, hade inkluderats vid fastställandet av gemenskapens sammanlagda tillverkning.

72. Det bekräftades därför att BC Components i bägge översynerna utgjorde gemenskapsindustrin enligt artikel 4.1 i grundförordningen.

E. SKADA

1. Förbrukning i gemenskapen

73. Förbrukningen beräknades som summan av gemenskapsindustrins verifierade försäljning, en uppskattning av den försäljning som andra tillverkare i gemenskapen stod för och en uppskattning av den volym som importerades till gemenskapen.

74. Vid uppskattningen av importvolymen togs hänsyn till att det KN-nummer till vilket elektrolytkondensatorer hänförs sig även inbegriper andra typer av kondensatorer som inte omfattas av de aktuella översynerna. Därför kunde inga exakta siffror för den sammanlagda importen av elektrolytkondensatorer fås fram ur Eurostats statistik. Volymen av importen till gemenskapen grundades därför på en uppskattning som gjorts av gemenskapsindustrin. Denna uppskattning justerades för de berörda ländernas vidkommande med hänsyn till de verifierade uppgifter som lämnats av de berörda samarbetsvilliga tillverkarna/exportörerna. Detta tillvägagångssätt överensstämde med det som använts i de ursprungliga undersökningarna.

75. På grundval av detta konstaterades att förbrukningen ökat mellan 1993 och 1995, från 78,8 miljoner enheter till 91 miljoner enheter, och sedan minskat något till 87,9 miljoner enheter under undersökningsperioden men ökat igen till 90,8 miljoner enheter 1997. Den sammanlagda förbrukningen ökade med 12 % under den undersökta perioden.

2. Import till gemenskapsmarknaden från de berörda länderna

Sammanslagning av den dumpade importen

76. Mot bakgrund av ändringen av produktdefinitionen i översynen avseende Japan ansågs det lämpligt att göra en fullständig analys av skada och orsakssamband beträffande importen med ursprung i det landet. Eftersom översynen avseende Sydkorea och Taiwan sker parallellt med översynen avseende Japan undersöktes det dessutom om verkan av importen från samtliga tre berörda länder borde slås samman vid bedömningen.

77. Såsom anges ovan låg de dumpningsmarginaler som konstaterats för alla dessa tre länder över miniminivån, och volymen av import med ursprung i länderna var avsevärd under undersökningsperioden.

78. Vad konkurrensvillkoren beträffar noterades det att de produkter som importerades från samtliga berörda länder och de produkter som tillverkades i gemenskapen hade samma fysiska och tekniska egenskaper och slutliga användningsområden samt att de såldes via jämförbara försäljningskanaler. De importerade produkterna och de produkter som tillverkades i gemenskapen konkurrerade därför med varandra. Det konstaterades också att de genomsnittliga priserna för de importerade produkterna samtliga underskred gemenskapsindustrins priser och därför utsatte de produkter som tillverkades i gemenskapen för en liknande konkurrens. De genomsnittliga priserna för den import med ursprung i dessa länder som omfattades av antidumpningsåtgärder ökade dessutom också på liknande sätt under den undersökta perioden, liksom gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspriser.

79. Därför drogs slutsatsen att den dumpade importen från samtliga berörda länder borde slås samman vid bedömningen, i enlighet med artikel 3.4 i grundförordningen.

Den sammanlagda dumpade importens volym och marknadsandel

80. Volymen av den sammanlagda dumpade importen till gemenskapen av elektrolytkondensatorer med ursprung i Japan, Sydkorea och Taiwan ökade med 11 % under den undersökta perioden, från 33,3 miljoner enheter 1993 till 37,1 miljoner enheter under undersökningsperioden. Vid slutet av 1997 nådde den sammanlagda importen sin högsta nivå, 38,9 miljoner enheter. Den sammanlagda marknadsandelen för denna import minskade från 42,5 % 1993 till 36,6 % 1995 och ökade sedan igen till 42,2 % under undersökningsperioden. Vid slutet av 1997 var marknadsandelen 42,8 %. Generellt sett var den sammanlagda importens marknadsandel stabil.

Priser för den dumpade importen

81. Undersökningen visade att de genomsnittliga försäljningspriserna för den dumpade importen från de berörda länderna var betydligt lägre än gemenskapsindustrins försäljningspriser.
82. För att prisunderskridandet skulle kunna bestämmas gjordes en jämförelse typ för typ mellan de priser som de berörda tillverkarna/exportörerna tog ut av icke närstående importörer i gemenskapen eller, i tillämpliga fall, de priser som importörer som var tillverkarna/exportörerna närstående tog ut av de första oberoende kunderna i gemenskapen, å ena sidan, och de priser som gemenskapsindustrin tog ut av oberoende köpare, å andra sidan. Eftersom de berörda parterna i Sydkorea inte var samarbetsvilliga, fastställdes prisunderskridandet med hjälp av samma metod som användes vid fastställande av dumpningsmarginalen för det landet, dvs. det största prisunderskridande som konstaterats för samarbetsvilliga japanska tillverkare/exportörer tillämpades. I avsaknad av tillförlitliga uppgifter från Eurostat (se nedan) ansågs dessa uppgifter vara de bästa tillgängliga.
83. Importerade elektrolytkondensatorer och elektrolytkondensatorer som tillverkats i gemenskapen jämfördes typ för typ. Typerna definierades med hjälp av följande kriterier, som var de som främst påverkade försäljningspriserna och kundens köpbeslut: kapacitans, märkspänning, arbetstemperatur, anslutningsutförande och storlek. Om det med utgångspunkt i dessa kriterier inte gick att finna två identiska exporterade respektive gemenskapstillverkade typer användes typer som var mycket lika varandra. På detta sätt inbegreps mellan 40 % och 70 % av tillverkarnas/exportörernas export.
84. Prisjämförelsen gjordes på grundval av ett urval transaktioner som representerade omkring 95 % av gemenskapsindustrins samtliga transaktioner. Gemenskapsindustrins försäljningspriser justerades vid behov till nivån fritt fabrik. För jämförelsen av försäljningspriser vid exporttransaktioner som skedde direkt med icke närstående kunder gjordes justeringar även av tillverkarnas/

exportörernas försäljningspriser (cif vid gemenskapens gräns) för betalda tullar (även eventuella antidumpningstullar) liksom en justering för kostnader efter import och för vinst. Jämförelsen gällde genomsnittliga priser utan rabatter eller avdrag och i jämförbart handelsled.

85. Till följd av denna jämförelse konstaterades följande betydande vägda genomsnittliga prisunderskridandemarginaler, uttryckta i procent av gemenskapsindustrins priser:

- Japan: mellan 0 % och 68,6 %, med ett genomsnitt på 32,2 %
- Taiwan: mellan 0 % och 60,0 %, med ett genomsnitt på 30,6 %
- Sydkorea: 68,6 %

3. Gemenskapsindustrins situation

Gemenskapsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel

86. Gemenskapsindustrins försäljningsvolym på gemenskapsmarknaden ökade mellan 1993 och 1995 från index 100 till index 121 och minskade sedan till index 95 under undersökningsperioden, vilket innebär en sammanlagd minskning på 5 % under den undersökta perioden. Vid slutet av 1997 ökade försäljningen till index 97, vilket innebär en minskning på 3 % jämfört med 1993.
87. Gemenskapsindustrins marknadsandel minskade från index 100 1993 till index 85 under undersökningsperioden, dvs. med 15 %. Marknadsandelen stagnerade därefter och låg vid slutet av 1997 på index 84.

Tillverkning, kapacitet och kapacitetsutnyttjande

88. Gemenskapsindustrins tillverkning ökade mellan 1993 och 1995 från index 100 till index 123, minskade sedan till index 98 under undersökningsperioden och ökade till index 100 vid slutet av 1997. Även om tillverkningen minskade i endast liten utsträckning under den undersökta perioden, minskade den med nästan 20 % mot slutet av denna period, dvs. mellan 1995 och undersökningsperioden.
89. Kapaciteten ökade med 25 % mellan 1993 och 1995, förblev oförändrad under 1996, ökade sedan med ytterligare 16 % under undersökningsperioden och förblev oförändrad vid slutet av 1997. Kapacitetsökningen mellan 1993 och 1995 överensstämde med utvecklingen av förbrukningen på gemenskapsmarknaden under den tiden. Kapacitetsökningen under undersökningsperioden berodde delvis på att det utvecklades en ny produktgrupp, nämligen "radiella" elektrolytkondensatorer.
90. Sett mot bakgrund av tillverkningens och kapacitetens utveckling ökade kapacitetsutnyttjandet mellan 1993 och 1994, från index 100 till index 109, men minskade därefter stadigt till index 70 under undersökningsperioden och index 71 vid slutet av 1997.

Lagerhållning

91. Gemenskapsindustrins lagerhållning uppvisade en ojämn utveckling. Lagren ökade mellan 1993 och 1995 från index 100 till index 168, minskade 1996 till index 93 och ökade igen under undersökningsperioden till index 252. Det antal försäljningsdagar som gemenskapsindustrins lager motsvarade nästan tredubblades under den undersökta perioden, från 13 dagar 1993 till 37 dagar under undersökningsperioden. Lagren minskade dock igen vid slutet av 1997 till index 113.

Utveckling av gemenskapsindustrins försäljningspriser

92. De genomsnittliga priser som gemenskapsindustrin tog ut vid försäljning till icke närstående parter steg mellan 1993 och undersökningsperioden med 16 %. Priserna sjönk emellertid mellan 1995 och undersökningsperioden med nästan 8 %. Under samma period ökade också de genomsnittliga priserna för den dumpade importen med ursprung i Taiwan och Sydkorea, med 28 % respektive 23 %. De genomsnittliga priserna för den dumpade importen med ursprung i Japan låg i princip stilla mellan 1993 och undersökningsperioden. Medan priserna för de produkter som omfattades av antidumpningsåtgärder steg avsevärt sjönk dock priserna för de produkter som inte omfattades av åtgärder kraftigt, med omkring 40 %.
93. Den ovan beskrivna utvecklingen av gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspriser och utvecklingen av priserna för den dumpade importen måste ses mot bakgrund av den stora ökningen av förbrukningen under den undersökta perioden, förändringarna av produktmixen från år till år, de stora skillnaderna mellan olika typer av elektrolytkondensatorer och motsvarande skillnader mellan försäljningspriserna, införandet av nya produkter på gemenskapsmarknaden, vilka ofta säljs till högre priser än äldre produkter, samt verkan av tidigare införda antidumpningsåtgärder avseende Japan (1992) respektive Taiwan och Sydkorea (1994).

Lönsamhet

94. Gemenskapsindustrins ekonomiska resultat, uttryckt i procent av nettoförsäljningen, var 1993 en förlust på nästan 6 %. Resultatet förbättrades sedan, och 1995 registrerade gemenskapsindustrin en vinst på nästan 6 %. Efter 1995 försämrades dock situationen kraftigt, och det konstaterades att gemenskapsindustrin under undersökningsperioden och vid slutet av 1997 i stort sett uppnådde balans mellan kostnader och intäkter.
95. Det bör noteras att den ökade lönsamheten mellan 1993 och 1995 sammanföll med tiden omedelbart efter införandet av antidumpningsåtgärder mot Japan och mot Sydkorea och Taiwan. Den sammanföll också med en period av ökande förbrukning. Allt detta hade en positiv inverkan på gemenskapsindustrins försäljning, både vad beträffar volym och värde, och på dess tillverkning. Den minskade lönsamheten efter 1995 bör å andra sidan

framför allt ses mot bakgrund av gemenskapsindustrins minskade försäljning och den relativa minskningen av dess genomsnittliga försäljningspriser. Försäljningsminskningen förorsakade en kraftig minskning av tillverkningen och ett minskat kapacitetsutnyttjande, vilket ledde till en ökning av enhetskostnaderna på grund av att de fasta kostnaderna utgjorde en större andel av tillverkningskostnaden per enhet.

Investeringar, sysselsättning och produktivitet

96. Gemenskapsindustrins årliga investeringar ökade mellan 1993 och 1996 från index 100 till index 576. Investeringarna upphörde under undersökningsperioden. Det bör noteras att de investeringar som gjordes mellan 1993 och 1995 gjorde det möjligt för gemenskapsindustrin att öka kapaciteten för tillverkning av nya typer av elektrolytkondensatorer och att förbättra det sammanlagda resultatet.
97. Sysselsättningen minskade under den undersökta perioden med 22 % till följd av högre effektivitet och en allmän omstrukturering som blev nödvändig på grund av det försämrade ekonomiska resultatet efter 1995. Vid slutet av 1997 låg sysselsättningen på ungefär samma nivå som vid utgången av undersökningsperioden.
98. Gemenskapsindustrins produktivitet, mätt som produktionsresultat per anställd, steg mellan 1993 och 1995 från index 100 till index 128, huvudsakligen till följd av den minskade sysselsättningen och den ökade tillverkningen. Produktiviteten sjönk efter 1995 på grund av den kraftiga minskningen av tillverkningen, men steg igen under undersökningsperioden till följd av den fortsatta sysselsättningsminskningen. Produktiviteten ökade med sammanlagt 26 % under den undersökta perioden.

Slutsats

99. Mellan 1993 och utgången av undersökningsperioden, då efterfrågan ökade på gemenskapsmarknaden (+12 %), upplevde gemenskapsindustrin en minskning av försäljningsvolymen (-5 %), marknadsandelen (-15 %), tillverkningen (-2 %), kapacitetsutnyttjandet (-30 %) och sysselsättningen (-22 %).

Dessutom var gemenskapsindustrins ekonomiska situation vid utgången av undersökningsperioden, trots en kortvarig förbättring mellan 1993 och 1995, fortfarande otillfredsställande och långt ifrån tillräcklig för att investeringar, forskning och utveckling skulle kunna upprätthållas (under undersökningsperioden uppnåddes balans mellan kostnader och intäkter).

100. Den negativa utvecklingen för gemenskapsindustrin ägde framför allt rum mellan 1995 och undersökningsperioden, då försäljningsvolymen, marknadsandelen och tillverkningen minskade kraftigt och lönsamheten dessutom sjönk från en vinst på ca 6 % av omsättningen 1995 till en situation där balans uppnåddes under undersökningsperioden.

101. Genom analysen av skada, som sträckte sig fram till slutet av 1997 med hänsyn till slutdatumet för undersökningsperioden i fråga om dumpning i översynen avseende Sydkorea och Taiwan, bekräftades ovanstående avgöranden.
102. Mot bakgrund av analysen ovan drog kommissionen slutsatsen att gemenskapsindustrin vållats väsentlig skada enligt artikel 3.1 i grundförordningen.

F. SKADANS ORSAKSSAMBAND

1. Verkan av den sammanlagda dumpade importen med ursprung i Japan, Sydkorea och Taiwan

103. Minskningen av gemenskapsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel under den undersökta perioden sammanföll med en kraftig ökning av den sammanlagda dumpade importen. Medan gemenskapsindustrins försäljning och marknadsandel minskade med 5 % respektive 15 %, ökade den sammanlagda dumpade importen med 11 %, och dess marknadsandel bibehölls.
104. Denna utveckling var ännu tydligare under den period då gemenskapsindustrin vållades störst skada, dvs. mellan 1995 och undersökningsperioden. Under denna period minskade gemenskapsindustrins försäljning med 22 %, medan volymen av den dumpade importen ökade med 11 %. Gemenskapsindustrins marknadsandel minskade med 19 %, medan importens marknadsandel ökade från 36,6 % till 42,2 %, dvs. med 15 %. Under en period av något minskande förbrukning skedde ingen minskning av den dumpade importen, vilket hade kunnat förväntas, utan den ökade i själva verket och berövade därigenom gemenskapsindustrin försäljningsvolym och marknadsandelar.

Dessutom konstaterades betydande dumpning och prisunderskridande för samtliga berörda länders vidkommande. Mot bakgrund av marknadens priskänslighet och dess relativa öppenhet ledde detta prisunderskridande till att gemenskapsindustrins försäljning minskade. Denna minskning förorsakade tillsammans med sjunkande försäljningspriser ett lönsamhetsfall. Slutligen måste gemenskapsindustrin till följd av det otillfredsställande ekonomiska resultatet stoppa alla investeringsprojekt under undersökningsperioden.

105. Den dumpade importens utveckling hindrade också gemenskapsindustrin från att till fullo återhämta sig från den skada den vållats tidigare, innan antidumpningsåtgärder infördes mot import med ursprung i Japan, Sydkorea och Taiwan.

2. Andra faktorer

106. Kommissionen undersökte huruvida den väsentliga skada som gemenskapsindustrin vållades kunde tillskrivas andra faktorer än den dumpade importen från de berörda länderna.

Annan import

107. Marknadsandelen för import från tredje länder som inte berörs av dessa översyner ökade med 5,7 % under den undersökta perioden. Framför allt ökade importen från Förenta staterna och Thailand betydligt under den undersökta perioden. Priserna för denna import konstaterades dessutom i genomsnitt vara lägre än gemenskapsindustrins priser. Det kan därför inte uteslutas att importen från Förenta staterna och Thailand bidrog till den skada som gemenskapsindustrin vållades.

108. En av de japanska tillverkarna/exportörerna gjorde gällande att import med ursprung i Brasilien var den viktigaste orsaken till den skada som gemenskapsindustrin vållades. Till stöd för detta påstående lämnades statistik avseende KN-nummer 8532 22 00, enligt vilken importen från Brasilien till gemenskapen ökat kraftigt under den undersökta perioden.

109. Såsom anges ovan omfattar detta KN-nummer emellertid inte bara elektrolytkondensatorer utan även många andra typer av kondensatorer. Det framlades inga bevis för att den statistik som lämnats endast avsåg elektrolytkondensatorer, eller för att importen i fråga skedde till dumpade och skadliga priser. Slutligen tycks de tillgängliga uppgifterna om den sammanlagda importen av elektrolytkondensatorer till gemenskapen tyda på att eventuell import från Brasilien sannolikt är försumbar. Påståendet avvisades därför.

Utvecklingen av förbrukningen i gemenskapen

110. En av de japanska tillverkarna/exportörerna hävdade att den skada som gemenskapsindustrin eventuellt vållades berodde på en allmän konjunkturedgång på marknaden för elektrolytkondensatorer efter 1995.

111. Under den undersökta perioden ökade förbrukningen i gemenskapen med 12 %. Trots denna ökning minskade gemenskapsindustrins försäljning med 5 % och dess marknadsandel med 15 %. Mellan 1995 och undersökningsperioden minskade förbrukningen i gemenskapen med 4 %, medan gemenskapsindustrins försäljning minskade mycket mer (-25 %). Samtidigt ökade den sammanlagda dumpade importen med 11 %, trots den minskade förbrukningen, och därmed ökade denna imports marknadsandel (+15 %). Den skada som gemenskapsindustrin vållades kunde därför inte enbart tillskrivas minskningen av förbrukningen mellan 1995 och undersökningsperioden.

Gemenskapsindustrins resultat

112. En japansk tillverkare/exportör gjorde gällande att den skada som gemenskapsindustrin vållades inte berodde på den dumpade importen utan på gemenskapsindustrins relativa ineffektivitet. Bland annat framfördes nedanstående synpunkter.
113. Det hävdades att tillverkarna/exportörerna var mer kostnadseffektiva och mer produktiva än gemenskapsindustrin, och att de tack vare denna fördel i fråga om tillverkningskostnader kunde sälja elektrolytkondensatorer till lägre priser.

Utan att gå närmare in på frågan om huruvida de berörda tillverkarna/exportörerna verkligen åtnjöt någon form av kostnadsfördel måste kommissionen emellertid understryka följande. Den ökade importen till dumpade priser från de länder som berörs av de aktuella översynerna hindrade gemenskapsindustrin från att till fullo utnyttja sin tillverkningskapacitet och vållade den därmed allvarlig skada, trots att antidumpningsåtgärder var i kraft. Under dessa omständigheter anses det att denna dumpning från exportörernas sida vållade gemenskapsindustrin skada, oavsett om exportörerna hade några kostnadsfördelar (godtaga eller inte).

114. Gemenskapsindustrin påstods också vara mindre avancerad än tillverkarna/exportörerna i de berörda länderna när det gällde att skapa nya produkter och reducera formatet på produkterna, och gemenskapsindustrins produktutbud skulle därför vara mindre attraktivt för kunderna.

Kommissionen jämförde de samarbetsvilliga parternas produktutbud. Det visade sig att gemenskapsindustrins produktutbud både när det gällde omfattning och egenskaper i stort sett var jämförbart med tillverkarnas/exportörernas produktutbud under undersökningsperioden. Detta gällde även i fråga om mycket små modeller. De jämförelser typ för typ som gjordes i samband med beräkningarna av prisunderskridandet visade tydligt en mycket hög grad av överlappning mellan de gemenskapstillverkade och de importerade produkterna. Slutligen konstaterades det också att gemenskapsindustrin kunde tillgodose kunders särskilda behov genom specialtillverkade eller skräddarsydda produkter, vilket är vanligt inom branschen. Vid undersökningen framkom således inga större skillnader i produktutbud mellan gemenskapsindustrin och de berörda tillverkarna/exportörerna som skulle kunna göra de sistnämnda produkter mer attraktiva för slutkunderna.

115. Det hävdades slutligen att gemenskapsindustrin angav för lång livslängd för de elektrolytkondensatorer som såldes. Detta skulle vara en anledning till att försäljningspriserna var betydligt högre än de berörda tillverkarnas/exportörernas priser.

Undersökningen visade att gemenskapsindustrin tillverkade elektrolytkondensatorer enligt kundernas specifikationer. Det konstaterades också att livslängd kan anges

på olika sätt beroende på hur den beräknas (livslängd med full belastning, testlivslängd, hållbarhet m.m.), och att gemenskapsindustrin och tillverkarna/exportörerna inte alltid angav livslängden enligt samma kriterier. Inga bevis lämnades för att gemenskapsindustrins påstådda överspecificering av sina produkter berodde på något annat än att livslängden beräknades på olika sätt. Dessa exportörers invändning har alltså inte styrkts och kan därför inte godtas.

Skada orsakad av gemenskapsindustrins ökade kapacitet och investeringar

116. Det noterades att gemenskapsindustrin ökade sin kapacitet och investerade vid en tid, efter 1995, då marknaden gick in i en svacka. Det fastställdes emellertid också att de investeringar som gjordes efter 1995 och den kapacitetsökning som följde huvudsakligen hängde samman med utvecklingen av nya, moderna "radiella" kondensatorer. Dessa investeringar motsvarade endast 1 % av omsättningen. Deras ekonomiska konsekvenser (dvs. ytterligare avskrivnings- och räntekostnader) saknade nästan helt betydelse jämfört med andra kostnader. Dessutom registrerades en liten vinst på försäljningen av sådana nya "radiella" produkter, vilken dock inte var tillräcklig för att kunna kompensera för de förluster som gjordes på andra elektrolytkondensatorer. Genom försäljningen av dessa nya "radiella" produkter mellan 1996 och undersökningsperioden undveks också en ytterligare, ännu större minskning av gemenskapsindustrins sammanlagda försäljning.

De investeringar som gjordes efter 1995 och den kapacitetsökning som följde kan därför inte anses ligga bakom den kraftiga minskning av lönsamheten som ägde rum därefter, och detta gäller särskilt om man beaktar den samtidiga nedgången i försäljningspriserna (-8 %) på grund av det kraftiga nedåtriktade pristryck som den dumpade importen medförde.

3. Slutsats

117. Även om det inte kan uteslutas att importen från andra tredje länder, framför allt Förenta staterna och Thailand, och en liten minskning av förbrukningen i gemenskapen kan ha haft en viss inverkan, har den sammanlagda dumpade importen från Japan, Sydkorea och Taiwan, sedd för sig, vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada.
118. Denna slutsats grundar sig framför allt på minskningen av gemenskapsindustrins försäljning och marknadsandel under en period då efterfrågan ökade på gemenskapsmarknaden, samtidigt som volymen av den ovannämnda dumpade importen till priser som kraftigt underskred gemenskapsindustrins priser ökade. Den illojala konkurrensen från elektrolytkondensatorer med ursprung i de ovannämnda länderna orsakade också en minskning av gemenskapsindustrins tillverkning och, mellan 1995 och undersökningsperioden, en relativ minskning av priserna. Dessa två faktorer sammantagna ledde till ett avsevärt lönsamhetsfall under den sistnämnda perioden.

G. SANNOLIKA EFFEKTER AV ATT ANTIDUMPINGS-ÅTGÄRDERNA UPPHÖR ATT GÄLLA

119. De sannolika effekterna av att de antidumpningsåtgärder som för närvarande tillämpas på Japan, Sydkorea och Taiwan upphör att gälla undersöktes. I enlighet med artikel 11.2 och 11.3 i grundförordningen uppmärksammades särskilt följande faktorer: de gällande åtgärdernas effektivitet och sannolikheten för att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer.

1. De gällande åtgärdernas effektivitet

120. Såsom förklaras ovan omfattar de åtgärder som för närvarande tillämpas på Japan en smalare produktgrupp än den som översynen täcker. Analysen av verkan av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på importen från Japan kan därmed endast göras i fråga om denna smalare produktgrupp.

På grundval av de tillgängliga uppgifterna noterades det att volymen av den import med ursprung i Japan som omfattas av antidumpningsåtgärder minskade med omkring 40 % under den undersökta perioden och att importpriserna ökade stadigt under samma period. Till följd av denna utveckling minskade marknadsandelen för denna import från omkring 18 % 1993 till omkring 9 % under undersökningsperioden.

På samma sätt visar undersökningen av hur volymen av importen från Sydkorea och Taiwan utvecklats sig att en relativ minskning ägt rum under den undersökta perioden, vilket lett till en motsvarande minskning av dess marknadsandel. De genomsnittliga importpriserna steg också men låg kvar på skadliga nivåer.

121. Det kan därför konstateras att de gällande åtgärderna åtminstone delvis var effektiva när det gällde att återställa rättvisa konkurrensvillkor på gemenskapsmarknaden.
122. Gemenskapsindustrin fortsatte emellertid att vållas väsentlig skada, trots de gällande antidumpningsåtgärderna. Detta får anses bero på den ökade mängden dumpad import från Japan som inte omfattas av antidumpningsåtgärder och på de förändrade omständigheterna när det gäller dumpningen från Sydkoreas och Taiwans sida. Dumpningsmarginalen för Sydkorea har sedan den ursprungliga undersökningen stigit från 70,6 % till 76,2 %. Dumpningsmarginalen för den enda taiwanesiska tillverkare/exportör som samarbetade både vid den ursprungliga undersökningen och vid översynen avseende Taiwan (Kaimei Electronic Corp.) har också stigit, från 10,7 % till 13,8 %.

2. Sannolikhet för att skadan fortsätter eller återkommer

123. Det konstaterades att den sammanlagda dumpade importen från Japan, Taiwan och Sydkorea orsakade väsentlig skada, trots de gällande antidumpningsåtgärderna. Detta utgjorde tillräcklig bevisning för att det var mycket sannolikt att skadan skulle fortsätta om de antidumpningsåtgärder som tillämpades på Japan, Sydkorea och Taiwan upphörde att gälla.

Dessutom visade tillgängliga uppgifter beträffande Japan att de samarbetsvilliga japanska tillverkarna/exportörerna fortfarande hade betydande ledig kapacitet för att öka tillverkningen och exporten till gemenskapen om de gällande åtgärderna skulle upphöra att gälla.

124. Översynen visade också att det fanns starka band mellan vissa japanska tillverkare/exportörer och vissa tillverkare/exportörer i länder som inte omfattades av antidumpningsåtgärder, bl.a. Förenta staterna och Thailand. Det ansågs att de japanska tillverkarna/exportörerna i fråga tack vare dessa förbindelser kunde tillämpa en global strategi, särskilt som de ibland sålde i gemenskapen via samma försäljningskanaler som de amerikanska och thailändska tillverkarna/exportörerna. Den kraftiga ökningen av importen från dessa två länder under den undersökta perioden ökade sannolikheten för att importen från Japan på nytt skulle öka om åtgärderna skulle upphöra att gälla och därmed sannolikheten för att den skadliga dumpningen skulle fortsätta.

H. GEMENSKAPENS INTRESSE**1. Inledande anmärkningar**

125. I båda de ursprungliga undersökningarna avseende Japan, Sydkorea och Taiwan drog rådet slutsatsen att det inte fanns några tvingande skäl att inte införa åtgärder. Denna slutsats grundades huvudsakligen på elektrolyt-kondensatorernas försumbara andel av slutanvändarnas totala kostnader (mindre än 1 %).

Kommissionen undersökte om förutsättningarna sedan den ursprungliga undersökningen förändrats på ett sådant sätt att en annan slutsats borde dras i fråga om gemenskapens intresse. För detta ändamål begärdes uppgifter från alla kända berörda parter, bl.a. parter inom industrier i tidigare led, gemenskapstillverkarna, importörer/distributörer samt användarna. Det bör noteras att inga svar mottogs från industrierna i tidigare led.

2. Antidumpningsåtgärdernas troliga inverkan på användarna

126. Två användarkategorier identifierades:
- Nätdestillverkare. Nätdelarna byggs sedan in i färdiga hemelektronikvaror.
 - Tillverkare av färdiga elektronikvaror.

127. Enligt tillgängliga uppgifter sysselsätter industrin för tillverkning av nätdelar omkring 12 000 personer och har en omsättning på ca 1,5 miljarder euro. Synpunkter inkom från ett antal företag som enligt tillgängliga uppgifter stod för omkring 9 % av industrins sammanlagda omsättning och sysselsättning, och vars förbrukning av elektrolytkondensatorer utgjorde ca 5 % av den sammanlagda förbrukningen i gemenskapen under undersökningsperioden. Företagen hävdade att de gällande antidumpningsåtgärderna ledde till avsevärt ökade inköpskostnader. På lång sikt skulle denna kostnadsökning kunna tvinga ett betydande antal företag att flytta sin tillverkning utanför gemenskapen, vilket i sin tur skulle medföra att ett stort antal arbetstillfällen gick förlorade.

När uppgifterna analyserades rasade det sig emellertid att kostnaden för en elektrolytkondensator utgör omkring 4 % av den totala kostnaden för en nätdel. De föreslagna åtgärderna skulle leda till en försumbar kostnadsökning (mindre än 1 %). Det visade sig också att den vägda genomsnittliga lönsamheten under undersökningsperioden för de företag som lämnat uppgifter låg på över 18 % av nettoförsäljningen. Denna lönsamhet uppnåddes trots de gällande antidumpningsåtgärderna och ökade till och med mellan 1993 och undersökningsperioden.

128. Vad beträffar tillverkarna av färdiga hemelektronikvaror utgör kostnaden för elektrolytkondensatorerna till och med mindre än 4 % av de totala tillverkningskostnaderna (i allmänhet omkring 1 %). Samma slutsats kan dras om de elektrolytkondensatorer som för närvarande inte omfattas av antidumpningsåtgärder också skulle komma att bli föremål för sådana åtgärder.
129. Slutligen lämnades inga uppgifter till kommissionen som tydde på att användarna (nätdestillverkare eller tillverkare av färdiga elektronikvaror) hade flyttat tillverkningen utanför gemenskapen till följd av de åtgärder som införts mot Japan, Sydkorea och Taiwan. Det måste anses som osannolikt att det skulle ske en utflyttning om antidumpningsåtgärderna fortsatte att gälla eller ändrades.

3. Trolig inverkan på importörer och distributörer

130. På grundval av tillgängliga uppgifter drogs slutsatsen att importörerna och distributörerna av elektrolytkondensatorer i gemenskapen endast skulle påverkas i minimal utsträckning om antidumpningsåtgärderna fortsatte att gälla eller ändrades, eftersom elektrolytkondensatorer stod för en relativt liten del av deras samlade verksamhet, mätt i omsättning och bidrag till vinsten och uttryckt som vägda genomsnitt.

4. Slutsats om gemenskapens intresse

131. Mot bakgrund av ovanstående uppgifter kunde i fråga om gemenskapens intresse inga förändrade förutsättningar konstateras som skulle kunna leda till en annan slutsats än den som drogs i samband med de ursprungliga undersökningarna avseende Japan, Sydkorea och

Taiwan. Det bekräftas därmed att det inte finns några tvingande skäl som tyder på att det inte skulle ligga i gemenskapens intresse att förnya antidumpningsåtgärderna beträffande import av elektrolytkondensatorer med ursprung i Japan, Sydkorea och Taiwan.

1. AVSLUTANDE AV FÖRFARANDENA

132. Såsom nämns i skäl 6 inleddes i november 1997 i enlighet med artikel 5 i grundförordningen ett nytt förfarande rörande elektrolytkondensatorer, nämligen elektrolytkondensatorer med ursprung i Förenta staterna och Thailand. Vid kommissionens undersökning fastställdes slutgiltigt att det förekom betydande dumpning och att gemenskapsindustrin till följd därav vållades väsentlig skada. Det konstaterades att det inte fanns några tvingande skäl som tydde på att nya slutgiltiga åtgärder skulle strida mot gemenskapens intresse. Kommissionen föreslog följaktligen rådet att införa slutgiltiga antidumpningstullar på import av elektrolytkondensatorer med ursprung i Förenta staterna och Thailand. Rådet antog emellertid inte förslaget inom den tid som anges i grundförordningen. Därför infördes inga slutgiltiga åtgärder på import från Förenta staterna och Thailand, och de provisoriska åtgärder som trätt i kraft i augusti 1998 upphörde att gälla den 28 februari 1999.
133. Den nya undersökningen beträffande Förenta staterna och Thailand och de två aktuella översynerna genomfördes till stor del samtidigt. Såsom anges ovan träffades i samband med de aktuella översynerna i stort sett samma avgöranden som i det nya förfarandet rörande Förenta staterna och Thailand, avseende samma produkt. Dessa avgöranden påkallar i princip en ändring av de slutgiltiga åtgärderna beträffande import från Japan, Sydkorea och Taiwan.

I artikel 9.5 i grundförordningen föreskrivs dock att antidumpningstullar på ett icke-diskriminerande sätt skall införas på import av en produkt, oavsett var den kommer ifrån, som konstaterats vara dumpad och vålla skada.

134. Därför dras slutsatsen att det vore diskriminerande gentemot Japan, Sydkorea och Taiwan att till följd av den aktuella översynen införa åtgärder beträffande import från dessa länder, eftersom Förenta staterna och Thailand inte omfattas av några åtgärder.
135. För att säkra ett konsekvent tillvägagångssätt och respekt för principen om icke-diskriminering enligt artikel 9.5 i grundförordningen är det med hänsyn till det ovanstående nödvändigt att avsluta förfarandena rörande import av elektrolytkondensatorer med ursprung i Japan, Sydkorea och Taiwan utan att införa antidumpningsåtgärder.

136. En japansk tillverkare/exportör hävdade att förfarandet avseende Japan borde avslutas retroaktivt från och med den dag då den aktuella översynen inleddes, dvs. den 3 december 1997, med motiveringen att import med ursprung i Japan fortfarande omfattades av åtgärder medan översynen pågick och att denna import därför diskriminerades i förhållande till importen från Förenta staterna och Thailand, för vilken inga tullar togs ut.
137. Såsom anges i skäl 132 var dock importen med ursprung i Förenta staterna och Thailand, liksom importen med ursprung i Japan, föremål för undersökning mellan december 1997 och den 28 februari 1999. Det faktum att åtgärder var i kraft mot Japan men inte mot Förenta staterna och Thailand under den perioden återspeglar endast det faktum att förfarandet avseende Förenta staterna och Thailand befann sig i ett annat skede; den undersökningen var den inledande undersökningen, medan de åtgärder som var i kraft för Japans vidkommande var de som införts genom förordning (EEG) nr 3482/92. Under dessa omständigheter förekom ingen diskriminering eftersom situationen för de två förfarandena skilde sig åt.
138. Med hänsyn till vad som sägs i skälen 132–135 godtar kommissionen ändå att importen från Japan från och med den 28 februari 1999 och framåt bör behandlas på samma sätt som importen från Förenta staterna och Thailand. Detsamma gäller Sydkorea och Taiwan. Det var nödvändigt att avsluta undersökningen beträffande Förenta staterna och Thailand senast den 28 februari 1999, antingen genom att införa åtgärder eller genom att avsluta förfarandet. Den nu aktuella undersökningen har lett fram till samma slutsatser som undersökningen beträffande

Förenta staterna och Thailand, och därmed måste det aktuella förfarandet behandlas på samma sätt.

139. Följaktligen bör förfarandet beträffande import av elektrolytkondensatorer med ursprung i Japan, Sydkorea och Taiwan avslutas med retroaktiv verkan från och med den 28 februari 1999 utan att antidumpningsåtgärder återinförs.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Antidumpningsförfarandet avseende import av vissa större elektrolytkondensatorer med aluminium med ursprung i Japan avslutas härmed.

Artikel 2

Antidumpningsförfarandet avseende import av vissa större elektrolytkondensatorer med aluminium med ursprung i Republiken Korea och Taiwan avslutas härmed.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 28 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 januari 2000.

På rådets vägnar

J. GAMA

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 174/2000**av den 24 januari 2000****om att upphäva rådets förordning (EEG) nr 3433/91 när det gäller införande av en slutgiltig tull på import av ej påfyllningsbara gasficktändare med tändsten med ursprung i Japan**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 11.6 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE**1. Gällande åtgärder**

1. Genom rådets förordning (EEG) nr 3433/91 ⁽²⁾, nedan kallad "förordningen om slutgiltig tull", infördes en slutgiltig antidumpningstull på import av ej påfyllningsbara gasficktändare med tändsten med ursprung i Japan, Kina, Sydkorea och Thailand. För Japans del fastställdes tullsatsen till 35,7 %.
2. Förordningen om slutgiltig tull ändrades i fråga om Kina genom rådets förordning (EG) nr 1006/95 ⁽³⁾. Vad beträffar Thailand ersattes den i mars 1997 med förordning (EG) nr 423/97 ⁽⁴⁾.

2. Inledande av en översyn

3. I maj 1996 offentliggjorde kommissionen ett tillkännagivande om att giltighetstiden för åtgärderna avseende Japan och Sydkorea snart skulle komma att löpa ut ⁽⁵⁾. Därefter ingav European Federation of Lighter Manufacturers som ombud för BIC S.A. och Flamagas S.A. till kommissionen en begäran om översyn enligt artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 384/96, nedan kallad grundförordningen, i fråga om import av ej påfyllningsbara gasficktändare med tändsten med ursprung i Japan. I ett senare skede uttryckte Swedish Match S.A. sitt stöd för denna begäran. BIC S.A., Flamagas S.A. och Swedish Match S.A. svarar för nästan hela tillverkningen i gemenskapen av den berörda produkten.
4. Begäran innehöll tillräckliga bevis för att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle medföra att den skadevallande dumpade importen återkommer. Till stöd för detta

lämnades bevis för att det finns outnyttjad kapacitet i Japan och för att importen från Japan omedelbart skulle innebära att gemenskapstillverkarnas priser skulle pressas ned. Det hävdades även att denna situation skulle förvärra gemenskapsindustrins fortsatt sårbara läge.

5. Kommissionen meddelade därför att förordningen om slutgiltig tull i fråga om Japan skulle ses över ⁽⁶⁾. Denna översyn inleddes i enlighet med artiklarna 11.2 och 11.3 i grundförordningen, med tanke på att även en interimsoversyn ansågs lämplig. Åtgärderna beträffande Sydkorea upphörde att gälla ⁽⁷⁾.

3. Översyn

6. Kommissionen meddelade officiellt den enda tillverkare i exportlandet man visste var berörd, Tokai Corporation, en denna tillverkare närstående importör i gemenskapen, Tokai Seiki GmbH, företrädarna för exportlandet och de klagande.
7. De direkt berörda parterna gavs tillfälle att lämna sina synpunkter skriftligen och begära att bli hörda. En av de klagande begärde och beviljades att bli hörd.
8. Kommissionen sände frågeformulär till alla parter den visste var berörda och mottog detaljerade uppgifter från de klagande tillverkarna i gemenskapen, deras dotterbolag, den japanske exportören och en denna närstående importör i gemenskapen.
9. Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som ansågs nödvändiga för undersökningen och utförde kontrollbesök på plats hos följande företag:

Tillverkare i gemenskapen och deras dotterbolag

- BIC S.A. (BIC-gruppen), Clichy, Frankrike
- BIC BJ 75, Redon, Frankrike
- BIC Deutschland GmbH & Co., Ettlingen, Tyskland
- BIRO BIC Ltd, London, Förenade kungariket
- Laforest BIC S.A., Tarragona, Spanien
- Swedish Match Lighters B.V., Assen, Nederländerna
- Swedish Match Lighters (inklusive Cricket SA), Rillieux-la-Pape, Frankrike
- Arnold André GmbH & Co., KG, Bünde, Tyskland
- Flamagas S.A., Barcelona och Llinas del Valle, Spanien

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 905/98 (EGT L 128, 30.4.1998, s. 18).

⁽²⁾ EGT L 326, 28.11.1991, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 423/97 (EGT L 65, 6.3.1997, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 101, 4.5.1995, s. 38.

⁽⁴⁾ EGT L 65, 6.3.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT C 155, 30.5.1996, s. 6.

⁽⁶⁾ EGT C 361, 30.11.1996, s. 3.

⁽⁷⁾ EGT C 360, 29.11.1996, s. 2.

Tillverkare i ursprungslandet

— Tokai Corporation Japan, Tokyo, Japan

10. Vid fastställandet av dumpning, skada och gemenskapens intresse omfattade undersökningen geografiskt sett gemenskapen i dess sammansättning med 15 medlemsstater.
11. Undersökningen av dumpning omfattade perioden från och med den 1 januari 1996 till och med den 30 september 1996 (nedan kallad undersökningsperioden). Undersökningen av skada omfattade perioden från och med 1992 till och med utgången av undersökningsperioden.
12. Undersökningen överskred den normala tidsperiod som föreskrivs i artikel 11.5 i grundförordningen. Detta berodde på att kommissionen ansåg att de ursprungligen insamlade och granskade uppgifterna inte var tillräckliga för att kunna ligga till grund för en ny antidumpningstull, och på att ett kontrollbesök hos exportören måste utföras i ett sent skede av undersökningen för att sannolikheten för återkomst av skadevällande dumpning skulle kunna bedömas korrekt. Dessutom förlängdes undersökningen avsevärt till följd av kommissionens två tidigare förslag om att bibehålla antidumpningstullen, vilka blev föremål för långvariga överläggningar i rådet.

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**1. Berörd produkt**

13. De produkter som är föremål för undersökning är ej påfyllningsbara gasficktändare med tändsten (nedan kallade engångständare med tändsten) som omfattas av KN-nummer ex 9613 10 00.

Begäran om att ta med andra tändare i översynen

14. I detta hänseende bör det erinras om att det finns andra engångständare på marknaden (s.k. elektriska tändare eller piezotändare) som inte omfattas av antidumpningsåtgärder. Två månader efter det att översynen hade inletts begärde Swedish Match S.A. att översynen skulle utökas till att omfatta även elektriska tändare (eller piezotändare) med motiveringen att ej påfyllningsbara gasficktändare med tändsten och ej påfyllningsbara gaständare med elektriskt tändsystem (nedan kallade elektriska tändare) utgör en enda produktkategori.
15. Vad gäller denna begäran bör det erinras om att förfarandet, som inleddes i april 1990, avser ej påfyllningsbara gasficktändare med tändsten och att det redan har fastställts (se särskilt förordning (EEG) nr 3433/91 i vilken de preliminära avgörandena i skäl 11 i rådets förordning (EEG) nr 1386/91 bekräftas (EGT L 133, 28.5.1991, s. 20)) att elektriska tändare har helt andra (grundläggande) tekniska egenskaper än de engångständare med tändsten som för närvarande omfattas av anti-

dumpningstullar. Begäran innehöll ingen bevisning för att denna slutsats inte längre skulle vara giltig. Den visade framförallt inte på några sådana förändringar av de (grundläggande) tekniska egenskaperna, såsom tändsystemet, hos något av tändarslagen som kunde ha upphävt slutsatserna i förordningen om slutgiltig tull.

16. Begäran om att utöka översynen bifölls inte eftersom den inte innehöll tillräcklig bevisning som kunde motivera att elektriska tändare skulle tas med i undersökningen och eftersom den lämnades för sent av en part som hade stött begäran om en översyn utan förbehåll.

Olika storlekar och modeller

17. Slutligen är det att märka att den produkt som är föremål för undersökning tillverkas i olika storlekar och modeller. Alla engångständare med tändsten har samma grundläggande tekniska egenskaper, samma grundläggande tillämpningsområden och samma funktion. Liksom vid tidigare undersökningar ansågs därför alla modeller av engångständare med tändsten utgöra en enda produktkategori.

2. Likadan produkt

18. När det gäller engångständare med tändsten som tillverkas och säljs på den inhemska marknaden i Japan framgick det av undersökningen att dessa produkter i alla avseenden var identiska med eller mycket lika dem som exporteras från Japan till gemenskapen.
19. Vid undersökningen fastställdes det även att engångständare med tändsten som importeras från Japan och sådana som tillverkas av gemenskapsindustrin och säljs på gemenskapens marknad har liknande grundläggande tekniska egenskaper och är avsedda för samma användning. De engångständare med tändsten som tillverkas och säljs av gemenskapsindustrin bör därför anses vara likadana produkter som de som importeras från landet ifråga.
20. Följaktligen drogs slutsatsen att engångständare med tändsten som tillverkas och säljs i gemenskapen och sådana som tillverkas och säljs i Japan bör anses vara likadana produkter enligt artikel 1.4 i grundförordningen som de som exporteras till gemenskapen från Japan.

C. DUMPNING**1. Normalvärde**

21. Liksom i den ursprungliga undersökningen var Tokai Corporation den enda japanska exporterande tillverkaren som var samarbetsvillig. Under undersökningsperioden sålde detta företag 20 olika modeller av den berörda produkten på sin inhemska marknad. Endast två av dessa modeller exporterades till gemenskapen.

22. Det konstaterades att denna exportörs sammanlagda inhemska försäljning av den berörda produkten under undersökningsperioden var representativ eftersom den totala volymen för denna försäljning översteg den tröskel på 5 % av exportförsäljningen som anges i artikel 2.2 i grundförordningen. Den inhemska försäljningen av var och en av de bägge modeller som exporterades till gemenskapen var också representativ eftersom respektive försäljningsvolym också uppfyllde femprocentskravet.
23. I enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen måste kommissionen också fastställa om den inhemska försäljningen av varje modell skedde vid normal handel, genom att undersöka hur stor andel av den totala försäljningen som var lönsam. Det framkom av undersökningen att all inhemsk försäljning under undersökningsperioden var lönsam. Följaktligen fastställdes normalvärdet på grundval av det vägda genomsnittliga försäljningspriset för all inhemsk försäljning av de bägge berörda modellerna.

2. Exportpris

24. Den berörda exportörens samlade exportförsäljning under undersökningsperioden gick till ett närstående företag i gemenskapen. I enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen konstruerades därför exportpriserna på grundval av återförsäljningspriset till den första oberoende köparen, justerat för alla omkostnader som tillkommit mellan importen och återförsäljningen, inbegripet tullar, antidumpningstullar och en vinstmarginal på 5 %. Denna vinstmarginal fastställdes på grundval av de vinstmarginaler som ansågs vara skäliga för icke-närstående importörer i denna bransch.
25. I de fall det vid konstruktionen av exportpriserna var nödvändigt att fördela importörernas försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader skedde detta på grundval av omsättningen.

3. Jämförelse och dumpningsmarginal

26. I enlighet med artikel 2.10 och 2.11 i grundförordningen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje modell med det vägda genomsnittliga exportpriset för varje modell, fritt fabrik och i samma handelsled. För att jämförelsen skulle bli rättvis beviljades justeringar för de skillnader som inverkade på prisjämförbarheten och för vilka det lämnats tillräcklig bevisning. Således gjordes justeringar för transport-, försäkrings-, kredit- och förpackningskostnader.

27. Jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriserna visade att det förekom dumpning. Det konstaterades att dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av importvärdet cif gemenskapens gräns, uppgick till 208,1 %.

D. GEMENSKAPSINDUSTRIN

28. Tokai Seiki GmbH, som är ett dotterbolag till Tokai Corporation, tillverkare av den berörda produkten i gemenskapen och den enda samarbetsvilliga importören i gemenskapen av engångständer med tändsten med ursprung i Japan, omfattades inom ramen för denna undersökning inte av den definition av gemenskapsindustrin som anges i artikel 4.1 a i grundförordningen, eftersom företaget var den enda importören av den berörda produkten och ett helägt dotterbolag till Tokai Corporation Japan.
29. Bortsett från Tokai Seiki GmbH:s tillverkning, svarade de tre tillverkare i gemenskapen som var samarbetsvilliga i denna undersökning (inbegripet deras dotterbolag) för nästan hela tillverkningen i gemenskapen av engångständer med tändsten. Följaktligen utgör dessa tre samarbetsvilliga tillverkare i gemenskapen gemenskapsindustrin i den mening som avses i artikel 4 i grundförordningen.

E. SKADA

1. Inledande anmärkning

30. I skäl 15 i förordningen om slutgiltig tull drogs slutsatsen att "den samlade dumpade importen från Japan, Kina, Sydkorea och Thailand hade vållat industrin i gemenskapen väsentlig skada". Eftersom åtgärderna avseende Sydkorea under tiden hade upphört att gälla och åtgärderna avseende Kina och Thailand hade ändrats efter interimsoversyner såsom anges i skäl 2 i den förordningen, var det nödvändigt att i fråga om importen med ursprung i Japan, beaktad separat, fastställa dess faktiska verkningar och sannolikheten för att den skadevållande dumpningen skulle återkomma.

2. Förbrukning i gemenskapen

31. I syfte att beräkna den totala synliga förbrukningen av engångständer med tändsten i gemenskapen lades gemenskapstillverkarnas försäljning i gemenskapen samman med den totala import med ursprung i tredje land som deklarerats enligt KN-nummer ex 9613 10 00. En justering gjordes för import med ursprung i Kina för 1994 och 1995 (se skäl 46 i förordning (EG) nr 423/97). Enligt denna beräkningsgrund ökade den årliga synliga förbrukningen i gemenskapen med 27 %, från 617,7 miljoner enheter 1992 till 785,4 miljoner enheter 1996.

3. Faktorer avseende import med ursprung i Japan

Volym och marknadsandel

32. Mellan 1992 och undersökningsperioden föll importen från Japan till mycket låga nivåer i absoluta termer. Med importvolymen år 1992 som utgångspunkt (index = 100) uppgick index till 150 under 1993, 33 under 1994, 83 under 1995 och till endast 6,1 under undersökningsperioden. Marknadsandelen för importen från Japan minskade från ungefär 0,5 % under 1992 och 1993 till 0,06 % under undersökningsperioden. Den antidumpningsåtgärd som är föremål för översyn begränsade följaktligen effektivt verkningarna av den dumpade importen av engångständare med tändsten med ursprung i Japan.
33. I detta sammanhang är det emellertid att märka att en betydande andel av den sammanlagda importen var dumpad. Särskilt importen från Mexiko, Filippinerna och Thailand bör nämnas i detta hänseende, såsom anges i förordning (EG) nr 423/97.

Prisunderskridande

34. Kommissionen beräknade i vilken omfattning de priser som togs ut av exportören på gemenskapens marknad underskred de priser som togs ut av tillverkarna i gemenskapen. Eftersom exportörens hela försäljning gick till dess närliggande importör gjordes denna jämförelse i ledet försäljning till första oberoende köpare på grundval av den närliggande importörens och gemenskapstillverkarnas vägda genomsnittliga försäljningspriser utan avdrag och skatter. Det pris som togs ut av den närliggande importören justerades inte för de antidumpningstullar som betalats.
35. Jämförelsen avsåg priserna till grossist (vilket utesluter försäljning till detaljhandlare och reklambranschen). Dessutom avsåg jämförelsen tändare utan tryck (dock inbegreps sådana tändare som exportören angivit vara emballerade) eftersom exportören inte hade exporterat några tändare med tryck eller hylsa under undersökningsperioden.
36. På samma sätt som i den ursprungliga undersökningen och i enlighet med artikel 11.9 i grundförordningen beaktades vid beräkningen av prisunderskridandet endast tändare som innehöll samma mängd gas (se skäl 13 i förordning (EEG) nr 3433/91).
37. På denna grundval konstaterades det att det genomsnittliga priset för de importerade produkterna underskred gemenskapstillverkarnas vägda genomsnittliga pris med 22,9 % under undersökningsperioden. Detta bör jämföras med det genomsnittliga prisunderskridande på 11,5 % som konstaterats i den ursprungliga undersökningen. Därför bör slutsatsen dras att exportörens priser

underskridande har ökat trots den prishöjande verkan antidumpningstullen på 35,7 % måste ha haft på det pris som togs ut av den närliggande importören.

4. Gemenskapsindustrins situation

Tillverkning

38. Mellan 1992 och 1996 ökade gemenskapsindustrins tillverkning med 28 %.

Produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

39. Kapacitetsutnyttjandet ökade från 66 % under 1992 till 73 % under 1994 för att därefter minska till 71 % under undersökningsperioden. Denna minskning sammanföll emellertid med en ökning av produktionskapaciteten. Även om en ökning av produktionskapaciteten med nästan 25 % rapporterades är denna ökning av tämligen färskt datum eftersom det inte förekom någon nämnvärd ökning av produktionskapaciteten mellan 1992 och 1994.

Försäljningsvolym

40. Gemenskapsindustrins försäljning på gemenskapens marknad ökade volymmässigt med 33 % mellan 1992 och undersökningsperioden.

Marknadsandel

41. På en växande marknad minskade gemenskapsindustrins andel ganska stadigt från 66,1 % under 1992 till 46,8 % under 1995, varefter den ökade något till 53,6 % under undersökningsperioden. Denna marknadsandel är fortfarande något lägre än 1990 års marknadsandel på 57,3 % (se skäl 48 i rådets förordning (EG) nr 423/97), men den visar att gemenskapsindustrin börjar återhämta sig från verkningarna av den dumpade importen.

Prisutveckling och sammanlagt försäljningsvärde

42. Det fastställdes att gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga försäljningspriser hade minskat med nästan 8 % mellan 1992 och undersökningsperioden. Försäljningsvolymens gynnsamma utveckling återspeglades därför inte helt i omsättningen och värdemässigt ökade försäljningen på gemenskapens marknad endast med 23 %.
43. Marknaden för tändare är mycket priskänslig. Detta innebär att gemenskapsindustrin när den ställs inför dumpad lågprisimport antingen måste sänka sina priser för att försöka behålla sin marknadsandel, sin produktionsnivå och sitt kapacitetsutnyttjande eller börja förlora marknadsandelar om den vill bibehålla sina priser.

Lönsamhet

44. Efter flera förlustår blev avkastningen på gemenskapsindustrins försäljning svagt positiv 1991, men försämrades något 1992 (se skäl 55 i rådets förordning (EG) nr 423/97).
45. För denna undersökning valdes 1992 som utgångspunkt för jämförelsen. Efter en ytterligare nedgång 1993 förbättrades gemenskapsindustrins ekonomiska resultat stadigt. Jämfört med 1992 hade vinsten mer än fördubblats 1994 och mer än tredubblats under undersökningsperioden.
46. De uppgifter som lämnades av gemenskapsindustrin, till vilken en av de klagande inte räknas i detta sammanhang eftersom denne inte hade lämnat ett godtagbart svar beträffande sin lönsamhet, visade emellertid att gemenskapsindustrins sammanlagda ekonomiska resultat efter 1992 fortsatte att ligga under den nivå som angivits som en skälig vinst för denna industri i förordningen om slutgiltig tull (se skäl 17 i den förordningen). Vinsten för 1992 respektive 1993 var i själva verket mycket liten, och även om en förbättring skedde under de följande åren uppgick vinsterna till mindre än hälften av den icke-skadevällande nivå som fastställdes.

Lager

47. Gemenskapsindustrin byggde inte upp några större lager. Det vanliga i denna bransch är att man stoppar tillverkningen om lagren blir för stora, eftersom det uppstår en säkerhetsrisk vid långvarig lagring av tändare som innehåller gas. På grund av rationaliseringsinsatser var dessutom de sammanlagda lagren i slutet av undersökningsperioden ungefär 30 % mindre än i slutet av 1992.

Sysselsättning

48. Mellan 1992 och 1994 låg sysselsättningen i gemenskapsindustrin på en stabil nivå, och mellan 1995 och undersökningsperioden ökade den med ungefär 17 %. Även om detta kan sägas vara ett tecken på återhämtning är det att märka att sysselsättningstalen nådde sin lägsta nivå 1992, då de hade minskat med 13 % jämfört med 1989 (se skäl 49 i rådets förordning (EG) nr 1006/95). Det konstaterades att en väsentlig andel av ökningen hänför sig till försäljnings- och administrationsområdet och inte till tillverkningen.

Export

49. Gemenskapsindustrin visade goda resultat på exportmarknaderna. Dess försäljningsvolym ökade stadigt mellan 1992 och undersökningsperioden. Exportförsäljningen, som motsvarar ungefär 60 % av gemenskapsin-

dustrins sammanlagda produktion, ökade med 69 % under denna period.

5. Slutsats

50. Gemenskapsindustrins situation har förbättrats under de senaste åren till följd av en ökad försäljning både på gemenskapens marknad och i tredje land. Denna utveckling sammanföll med införandet av flera antidumpnings-tullar.
51. Ökningen av försäljningen på gemenskapens marknad beror sannolikt till största delen på att förbrukningen ökat och till en mindre del på de positiva verkningarna av de antidumpningsåtgärder som införts av gemenskapen.
52. Den nedåtgående utvecklingen för gemenskapsindustrins marknadsandel vände under 1995, men gemenskapsindustrins marknadsandel var trots detta lägre under undersökningsperioden (53,6 %) än den var 1992.
53. Ökningen av den synliga förbrukningen och införandet av antidumpningsåtgärder borde normalt sett ha lett till högre priser på gemenskapens marknad. Trots detta minskade gemenskapsindustrins priser med 8 %.
54. Gemenskapsindustrins försäljning på gemenskapens marknad var mera lönsam under undersökningsperioden än den var t.ex. under 1992. Efter det att antidumpningstullen hade börjat tillämpas underskred emellertid de priser som exportören tog ut på gemenskapens marknad fortfarande gemenskapsindustrins priser, och lönsamheten var fortfarande mycket lägre än den icke-skadevällande nivå som fastställdes i förordningen om slutgiltig tull.
55. Mot denna bakgrund anser kommissionen att gemenskapsindustrin fortfarande lider skada, särskilt vad gäller lönsamhet och marknadsandelar. Eftersom marknadsandelen för importerade engångständare med tändsten med ursprung i Japan var mycket liten, var det inte möjligt att fastställa ett orsakssamband mellan den dumpade importen från Japan och denna skada. Den skada som vållats av denna import är därför att anse som försumbar, eller åtminstone inte väsentlig.

F. SANNOLIKHET FÖR ATT SKADEVÄLLANDE DUMPNING ÅTERKOMMER**1. Inledning**

56. Gemenskapsindustrin hade begärt en översyn av förordningen om slutgiltig tull och hade därvid hävdade att det var sannolikt att den skadevällande dumpningen skulle återkomma. För att kunna fastställa omständigheterna i

detta avseende beaktade kommissionen ett antal faktorer, särskilt exportörgruppens beteende, tillgången till outnyttjad kapacitet i exportörens fabrik i Japan, det faktum att det fanns ett prisåtagande beträffande export från ett företag som tillhörde exportörgruppen och det pris exportören skulle kunna ta ut om tullen upphörde att gälla. Dessutom undersöktes gemenskapsindustrins ställning, de sannolika följderna för gemenskapsindustrin om exporten från Japan återupptogs, förekomsten av dumpning och utvecklingen av den sammanlagda importens andel av gemenskapens marknad.

2. Exportörgruppens beteende

57. Under senare år har endast små kvantiteter engångständer med tändsten importerats från Japan och sålts på gemenskapens marknad, framför allt i jämförelse med import från flera andra tredje länder (huvudsakligen Kina, Mexiko, Filippinerna och Thailand) vars priser befanns ligga på dumpade nivåer. Den låga nivån på importen från Japan måste emellertid betraktas mot bakgrund av Tokaigruppens beteende.
58. Den enda exportören i undersökningen beträffande bl.a. import med ursprung i Mexiko – som ledde till att slutgiltiga antidumpningsåtgärder infördes i mars 1997 – var ett helägt och fullt kontrollerat dotterbolag till Tokaigruppen som bildats efter det att antidumpningsåtgärder införts mot engångständer med tändsten med ursprung i Japan (se skälen 9 och 36 i förordning (EG) nr 423/97). Importsiffrorna visar att tändare från Mexiko helt enkelt ersatte de tändare som tillverkades (och exporterades) av Tokai Corporation i dess japanska fabrik, efter det att åtgärder införts mot de senare 1991. Importvolymen av tändare med ursprung i Mexiko ligger nära de kvantiteter som Tokai Corporation levererade till gemenskapens marknad från Japan före införandet av åtgärderna 1991. Dessutom bör man inte glömma att Tokai Corporation inledde en nedåtgående pristrend genom att sälja japanska tändare till dumpade priser i slutet av 1980-talet. Denna trend förstärktes senare genom att andra asiatiska tillverkare började dumpa den berörda produkten och genom att Tokai Corporation fortsatte dumpningen genom sitt dotterbolag i Mexiko.
59. Mot bakgrund av detta kan den låga nivån på importen från Japan under undersökningsperioden inte leda till slutsatsen att denna utveckling, som skedde efter det att åtgärderna införts 1991, har sin grund i ett normalt ekonomiskt beteende hos en exporterande tillverkare, dvs. ett beteende som inte har något samband med de åtgärder som är föremål för översyn. Utvecklingen är i själva verket resultatet av en uppenbar strategi från Tokaigruppens sida.
60. Det anses därför lämpligt att ta hänsyn till att det genom förordning (EG) nr 423/97 infördes slutgiltiga antidumpningstullar på import av engångständer med tändsten med ursprung i Mexiko, Filippinerna och Thailand med verkan från och med den 7 mars 1997 och till att den

mexikanska exportören, som för närvarande är föremål för antidumpningsåtgärder, är ett dotterbolag till den japanska exportören, när man undersöker vad som sannolikt kommer att inträffa om de nuvarande åtgärderna upphör att gälla.

3. Produktionskapacitet i Japan

61. Mellan 1992 och undersökningsperioden minskade exportörens produktionskapacitet med 54 %. Förutom att produktionskapaciteten minskade, minskade emellertid även utnyttjandet av den återstående kapaciteten (uttryckt i procent) med 38 % mellan 1992 och undersökningsperioden.
62. Under undersökningsperioden motsvarade den outnyttjade kapaciteten på exportörens japanska fabrik mer än de 56,6 miljoner engångständer med tändsten som Tokai Corporation exporterade från Japan 1989 (dvs. undersökningsperioden i den ursprungliga undersökningen). Det konstaterades även att den outnyttjade kapaciteten mellan 1992 och undersökningsperioden var ganska stabil i absoluta tal, eftersom den minskade produktionskapaciteten och det minskade kapacitetsutnyttjandet följdes åt.

4. Prisåtagande beträffande ett annat företag i gruppen

63. Efter införandet av de åtgärder som är föremål för översyn överförde exportören sin tillverkning av engångständer med tändsten för export till gemenskapens marknad till Mexiko, och gjorde senare ett prisåtagande beträffande import med ursprung i det landet när antidumpningsåtgärder mot denna import infördes i mars 1997.
64. Utan att behöva överföra produktionslinjer från Mexiko till Japan disponerar exportören över tillräckligt med fritt tillgänglig kapacitet på sin japanska fabrik för att kunna försöka gemenskapens marknad med kvantiteter som är större än företagets export 1989, vilket skulle göra det möjligt för exportören att ta ut lägre priser på gemenskapens marknad än vad som är tillåtet för importerade produkter med ursprung i Mexiko.

5. Fortsatt dumpning och pris som exportören kan ta ut

65. Som konstateras ovan fortsatte den dumpade importen av engångständer med tändsten med ursprung i Japan under undersökningsperioden. Eftersom de importerade produkterna såldes till priser som dumpats i betydligt högre grad än i den ursprungliga undersökningen, verkar det sannolikt att dumpningen kommer att fortsätta.

66. Trots att en antidumpningstull tillämpades var prisunderskridandet i förhållande till det genomsnittliga pris per enhet som togs ut av tillverkarna i gemenskapen alltför betydande (22,9 %) under undersökningsperioden. Om det pris som togs ut hos första oberoende köpare minskas med antidumpningstullen, blir resultatet att gemenskapsindustrins genomsnittliga pris underskreds med så mycket som 43,1 %.

6. Följder för gemenskapsindustrin

67. Den prispressande effekten av fortsatt dumpning under undersökningsperioden var minimal på grund av att antidumpningstullen tillämpades och att de kvantiteter som importerades var små. Exportören hade emellertid tillräckligt med outnyttjad kapacitet för att kunna återuppta exporten av engångständare med tändsten med ursprung i Japan i betydande omfattning, ungefär lika mycket som importerades 1989 (56,6 miljoner). Om sådana mängder skulle säljas på gemenskapens marknad till samma priser som det tyska dotterbolaget tog ut under undersökningsperioden skulle det leda till en avsevärd prispress på gemenskapens marknad och motsvarande förluster av omsättning och marknadsandel.
68. I dagsläget skulle den kvantitet som importerades från Japan 1989 motsvara en marknadsandel på ungefär 7,2 %. Denna marknadsandel är alltför betydande för att inte ha någon inverkan på gemenskapsindustrins situation. Det var emellertid inte möjligt att exakt fastställa vilka effekter åtgärdernas upphörande skulle få för gemenskapsindustrin i fråga om t.ex. marknadsandelar, lönsamhet och sysselsättning, eftersom detta till stor del är beroende av osäkra faktorer såsom utvecklingen av förbrukningen i gemenskapen och den allmänna prisdepression som skulle kunna uppstå till följd av att import av betydande mängder återupptas.
69. En övergripande analys gjordes av vissa aspekter avseende de viktigaste regionala marknaderna i gemenskapen för att det skulle kunna bedömas vilken verkan import av engångständare med tändsten med ursprung i Japan i betydande kvantiteter till priser som väsentligt underskred gemenskapspriset skulle kunna få för gemenskapsindustrin.
70. Det fastställdes att konkurrensen på den tyska marknaden var mycket hård eftersom de stora distributörerna, i synnerhet snabbköpskedjor, vanligen väljer en eller två leverantörer per produkt som saluförs i deras butiker, och på så sätt utövar ett tryck nedåt på dessa leverantörers priser. I denna situation hindrar till och med ett minimalt prisunderskridande gemenskapsindustrins tillträde till distributionsnät som representerar ett stort antal kunder. Verkningarna av ett framtida prisunderskridande skulle därför vara betydande (i form av förlorade

marknadsandelar eller minskad lönsamhet), med tanke på att det högst sannolikt skulle pågå under en längre tidsperiod eftersom kontrakt avseende tillträde till distributionsnät vanligen ingås för långa perioder.

71. Det fastställdes även att priserna på tillverkarnivå var relativt låga i Förenade kungariket och att gemenskaps-tillverkarna inte var väletablerade på denna marknad. Under dessa omständigheter kommer ett framtida prisunderskridande att försvåra gemenskapstillverkarnas försäljning av engångständare med tändsten på denna redan svåra marknad och ytterligare försämra deras lönsamhet.
72. Det konstaterades att konkurrensen på den franska marknaden var betydande på grund av att två större gemenskapstillverkare har sina fabriker där, men prisdepressionen föreföll vara mindre betydande än i t.ex. Tyskland och Förenade kungariket. Ett framtida ökat prisunderskridande skulle dock sannolikt medföra en högre grad av prisdepression och förlorade marknadsandelar.
73. Det fastställdes även att två gemenskapstillverkare har fabriker i Spanien och är väletablerade på denna marknad. Det konstaterades att tillverkare utanför gemenskapen försörjde en mycket betydande del av den spanska marknaden i det att Spanien var den näst största importören av medlemsstaterna 1995, och priserna var låga jämfört med i Frankrike och Tyskland. En av de tillverkare som var etablerade i Spanien angav att ytterligare rationaliseringar och kostnadsreduktioner inte var möjliga i dess fabrik, vilket innebär att en väsentlig minskning av marknadsandelen eller ett priskrig på den spanska marknaden sannolikt skulle leda till en nedläggning av dess fabrik, i synnerhet om denna förlust samtidigt åtföljdes av en liknande utveckling på den närbelägna, betydande franska marknaden.

7. Den sammanlagda importens volym och priser

74. Såsom angivits ovan beslutade den japanska exportören att försörja gemenskapens marknad med produkter tillverkade i Mexiko, för vilka antidumpningsåtgärder infördes i mars 1997. De åtgärder som infördes 1991 hade därför en mycket mindre avhjälpande verkan än de hade haft under normala omständigheter.
75. Dessutom ökade den sammanlagda importen av engångständare med tändsten med 74 % mellan 1992 och undersökningsperioden, vilket är mycket högre än ökningen av förbrukningen under samma period. Följaktligen ökade marknadsandelen för denna import från 33,5 % under 1992 till 53 % under 1995 och minskade till 46,3 % under 1996.

76. Såsom det visats i samband med de antidumpningsåtgärder som införts mellan 1992 och 1998 har det förekommit ett kontinuerligt inflöde av dumpad lågprisimport från tredje land till gemenskapens marknad. Till följd av detta har priserna på denna marknad kontinuerligt sjunkit och nått låga nivåer. Trots en växande marknad sjönk gemenskapsindustrins priser med 8 % mellan 1992 och undersökningsperioden.

G. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Gemenskapsindustrin

77. Under närmare ett årtionde har gemenskapsindustrin varit drabbad av dumpad lågprisimport av engångständer med tändsten. Syftet med den slutgiltiga tull som är föremål för översyn, nämligen att återupprätta en sund konkurrens på gemenskapens marknad mellan gemenskapstillverkarna och de exporterande tillverkarna i tredje land, har inte helt uppfyllts, såsom framgår av den utveckling som ägt rum. Tokai uppförde själv en fabrik i Mexiko och började exportera därifrån till Europeiska gemenskapen till dumpade priser, samtidigt som även andra tredje länder, i synnerhet Kina, Filippinerna och Thailand, tillgrep dumpning. Till följd av detta har gemenskapsindustrin inte kunnat återhämta sig helt och hållet, trots sina insatser för att sänka kostnader och utnyttja stordriftsfördelar.

78. Gemenskapsindustrin utgörs av två multinationella grupper som säljer flera andra produkter än engångständer med tändsten och en relativt liten tillverkare som samtidigt som den tillverkar engångständer med tändsten är ett handelsföretag.

79. Gemenskapsindustrin har under de senaste åren gjort betydande insatser för att förbättra sin produktivitet i syfte att få ner tillverkningskostnaderna så mycket som möjligt och för att förbättra sin konkurrenskraft på denna priskänsliga marknad. Rationaliseringsinsatser har gjorts. De bägge tillverkargrupperna har rationaliserat sina tillverkningsprocesser och anpassat sina strukturer, och den tredje tillverkaren har huvudsakligen inriktat sina insatser på att uppnå stordriftsfördelar. Nya investeringar har även gjorts för att öka produktiviteten. Med hänsyn till att exportförsäljningen har ökat mycket snabbare än försäljningen i gemenskapen och att exportförsäljningen svarar för mer än hälften av gemenskapstillverkarnas försäljning avser emellertid investeringarna i produktionskapacitet huvudsakligen tillverkning för andra marknader än gemenskapens.

80. Det faktum att inga fabriker lades ner förefaller bero på de berörda tillverkarnas strategi, vilken stöds av de befintliga antidumpningsåtgärderna avseende engångständer med tändsten och utvecklingen av tillverkarnas exportförsäljning. I detta hänseende är det att märka att alla tre tillverkare har lönsam verksamhet inom andra sektorer, vilket ger dem ekonomiska resurser att driva sina fabriker för engångständer med tändsten under en viss tid. Det kan emellertid inte uteslutas att en eller flera av fabrikena läggs ner om antidumpningsåtgärderna upphör att gälla.

81. Mot bakgrund av detta är det effektiviteten hos gemenskapens åtgärder för att återupprätta rättvisa och öppna marknadsvillkor och för att skydda gemenskapsindustrin mot illojala handelsbruk som står på spel. Förutom denna viktiga aspekt föreligger det en allvarlig risk för att gemenskapstillverkarna lägger ner tillverkningen vid en eller flera fabriker om antidumpningsåtgärden upphör att gälla, och skadevällande dumpning av stora kvantiteter av engångständer med tändsten med ursprung i Japan skulle därmed äga rum.

2. Importörer

82. Eftersom exportören inte rapporterade någon direktförsäljning till icke-närstående parter i Europeiska gemenskapen och det inte kom några reaktioner från någon importör efter det att tillkännagivandet om inledande offentliggjorts, kunde inga icke-närstående importörer av tändare tillverkade av Tokai och med ursprung i Japan identifieras.

83. Tokais dotterbolag i Tyskland, som är den enda importören av engångständer med tändsten med ursprung i Japan, har ett mycket begränsat antal anställda jämfört med gemenskapsindustrin. Följaktligen kommer inverkan på denna importör av att den åtgärd som är föremål för översyn bibehålls sannolikt att vara minimal.

3. Konsumenter

84. I den ursprungliga undersökningen hävdade importörerna att antidumpningsåtgärder för engångständer med tändsten skulle inverka negativt på konsumenternas intresse. I samband med denna undersökning inkom emellertid inga synpunkter från konsumentorganisationer, och inget i övrigt tyder på att det föreligger nya omständigheter som skulle kullkasta de argument som i tidigare undersökningar använts för att avvisa detta påstående.

H. UPPHÄVANDE AV ANTIDUMPNINGSGÅTGÄRDER

85. På grundval av dessa omständigheter drog kommissionen slutsatsen att det var sannolikt att skadevållande dumpning skulle återkomma, och lade i april 1999 fram det andra av två förslag om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ej påfyllningsbara gasficktändare med tändsten med ursprung i Japan. Inget av kommissionens förslag fick dock den majoritet i rådet som krävs för att en förordning skall kunna antas.
86. I artikel 11.2 i grundförordningen föreskrivs att en slutgiltig antidumpningsåtgärd skall upphöra att gälla fem år efter det att den införts, om det inte vid en översyn konstateras att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer. Om en översyn vid giltighetstidens utgång inleds skall åtgärden fortsätta att gälla i avvaktan på resultatet av översynen.
87. I föreliggande fall skulle ett beslut av rådet att inte anta en förordning på grundval av kommissionens förslag innebära att översynsförfarandet fortsätter att löpa och den gällande åtgärden förblir i kraft under en obegränsad tidsperiod.
88. I artikel 11.5 i grundförordningen föreskrivs att en översyn skall utföras snabbt och normalt skall avslutas inom tolv månader efter det att den inleddes.
89. Under dessa omständigheter anser kommissionen att antidumpningstullen på import av ej påfyllningsbara gasficktändare med tändsten med ursprung i Japan bör upphävas, i syfte att undvika både att översynen varar otillbörligt länge och att antidumpningsåtgärden förblir i kraft under en obegränsad tidsperiod.

I. SLUTBESTÄMMELSER

90. Alla berörda parter som var samarbetsvilliga i förfarandet, de klagande, exportören och Japans regering har mottagit skriftliga uppgifter om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för kommissionens avsikt att rekommendera att den slutgiltiga åtgärden upphävs.
91. De klagande tillverkarna invände mot detta förslag och anförde att omständigheterna inte hade förändrats och att antidumpningstullen således borde fortsätta att gälla.
92. Med hänsyn till att den antidumpningstull på import med ursprung i Sydkorea som infördes genom samma förordning genom vilken den slutgiltiga antidumpningstullen på import av engångständare med tändsten med ursprung i Japan infördes under tiden har upphört att gälla, bör hänvisningarna till antidumpningstullen på import från Sydkorea tas bort från förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Rådets förordning (EEG) nr 3433/91 skall upphävas när det gäller införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ej påfyllningsbara gasficktändare med tändsten enligt KN-nummer ex 9613 10 00 med ursprung i Japan.
2. Förordning (EEG) nr 3433/91 ändras på följande sätt:
 - i) I artikel 1.1 skall orden "med ursprung i Japan, Kina och Sydkorea" ersättas med orden "med ursprung i Kina".
 - ii) Artikel 1.2 skall ersättas med följande:

"2. Tullen skall uppgå till 0,065 euro per tändare."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 januari 2000.

På rådets vägnar

J. GAMA

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 175/2000

av den 24 januari 2000

om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av handväskor av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina som säljs för export till gemenskapen av vissa exporterande tillverkare och om ändring av förordning (EG) nr 1567/97

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 11.4 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen har lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖREGÅENDE FÖRFARANDE

1. Genom förordning (EG) nr 1567/97 ⁽²⁾ (nedan kallad förordningen om slutgiltig tull), införde rådet en slutgiltig antidumpningstull på 38 % på import av handväskor av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina, med undantag för import från ett antal exporterande tillverkare för vilka rådet fastställde individuella tullsatsen.

B. DETTA FÖRFARANDE

2. Kommissionen mottog därefter fem ansökningar om att inleda en översyn avseende "ny exportör" i enlighet med artikel 11.4 i förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen). Dessa ansökningar ingavs av Gainth Industrial Ltd, Macia Company Ltd, Yen Sheng Factory Ltd, Dongguan All Be Right Leathern Products Co. Ltd och Panyu Simone Handbag Ltd (nedan kallade de sökande). De sökande gjorde gällande att de uppfyllde kraven för individuell behandling, att de inte var närsstående någon av de exporterande tillverkare som omfattades av de befintliga åtgärderna vad gäller den berörda produkten, att de inte exporterat den berörda produkten till gemenskapen under den undersökningsperiod som antidumpningsåtgärderna grundats på, dvs. perioden 1 april 1995–31 mars 1996 (nedan kallad den ursprungliga undersökningsperioden), men att de senare exporterat den berörda produkten till gemenskapen.

3. Kommissionen undersökte den bevisning som gavs in av de sökande och ansåg att bevisningen var tillräcklig för att inleda en översyn i enlighet med artikel 11.4 i grundförordningen. Efter samråd med rådgivande kommittén och efter det att den berörda gemenskapsindustrin givits tillfälle att yttra sig inledde kommissionen genom förordning (EG) nr 152/1999 ⁽³⁾ en översyn av den slutgiltiga förordningen beträffande de fem sökande och påbörjade sin undersökning.

Genom förordningen om inledande av översynen upphävdes de antidumpningstullar som införts genom förordningen om slutgiltig tull såvitt gällde import av den berörda produkten som tillverkats och exporterats av de sökande, och anmodades tullmyndigheterna i enlighet med artikel 14.5 i grundförordningen att vidta lämpliga åtgärder för att registrera denna import.

4. Översynen avsåg samma produkt som den som beskrivs i artikel 1.2 i förordningen om slutgiltig tull, det vill säga "väskor, med eller utan axelrem, inbegripet handväskor utan handtag, med utsida av läder, konstläder eller lackläder, som huvudsakligen är avsedda för förvaring av små artiklar för personligt bruk, såsom nycklar, börsar, kosmetika och cigaretter, oavsett storlek och form".
5. Kommissionen underrättade officiellt myndigheterna i exportlandet. Kommissionen gav vidare de direkt berörda parterna möjlighet att skriftligen lämna sina synpunkter och att ansöka om att bli hörda.
6. Kommissionen skickade frågeformulär till de sökande. Samtliga fem sökande gav in svar på frågeformuläret; två av dem anhöll dessutom om att bedömas som företag som verkar under marknadsekonomiska förhållanden.
7. Under undersökningens gång drog Dongguan All Be Right Leathern Products Co. Ltd tillbaka sin ansökan om översyn avseende "ny exportör". Följaktligen gjordes, efter det kontrollbesök som rörde frågan huruvida företaget skulle anses verka under marknadsekonomiska förhållanden, inget kontrollbesök avseende företags ställning som "ny exportör" eller avseende dess exportpriser.
8. Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för undersökningen och utförde kontrollbesök vid följande företag:

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 905/98 (EGT L 128, 30.4.1998, s. 18).

⁽²⁾ EGT L 208, 2.8.1997, s. 31. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2380/98 (EGT L 296, 5.11.1998, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 18, 23.1.1999, s. 10.

- Dongguan All Be Right Leathern Products Co. Ltd, Dongguan och Beijing, Folkrepubliken Kina,
- York Star Co. Ltd, Hongkong (beträffande Dongguan All Be Right Leathern Products Co. Ltd),
- Dongguan Hsin Wan Foreign Trade Development Co., Dongguan, Folkrepubliken Kina (beträffande Dongguan All Be Right Leathern Products Co. Ltd),
- Panyu Simone Handbag Ltd, Guangzhou, Folkrepubliken Kina,
- Simone Accessories Collection Ltd, Kyungki-do, Sydkorea (beträffande Panyu Simone Handbag Limited),
- Gainth Industrial Ltd, Hongkong, samt
- Macia Company Ltd, Hongkong och Yen Sheng Factory Ltd, Hongkong (eftersom dessa två sökande är varandra närstående behandlades deras ansökningar tillsammans).

9. Undersökningsperioden för denna undersökning var perioden 1 april 1996–31 december 1998 (nedan kallad den nu aktuella undersökningsperioden).

C. STÄLLNING SOM "NY EXPORTÖR"

10. Kommissionen undersökte om de sökande uppfyllde kraven för individuell behandling, om de var närstående någon av de exporterande tillverkare som omfattades av de befintliga åtgärderna såvitt gäller den berörda produkten, om de inte exporterat den berörda produkten till gemenskapen under den ursprungliga undersökningsperioden och om de exporterat denna produkt till gemenskapen efter den ursprungliga undersökningsperioden. Kommissionen drog följande slutsatser beträffande de sökande:

1. Gainth Industrial Ltd

11. Detta företag gjorde ursprungligen gällande att det exporterat 6 400 enheter av den berörda produkten till gemenskapen efter den ursprungliga undersökningsperioden. Vid närmare undersökning visade sig emellertid denna uppgift vara felaktig. Den sökande medgav att uppgifterna i hans första inlägga var felaktiga och gjorde slutligen gällande att 86 enheter av produkten exporterats till gemenskapen. Dessa 86 enheter var alla av samma modell.
12. Av de uppgifter som lämnades av sökanden och som undersöktes vid kontrollbesöket framgick att den berörda modellen inte var en handväska utan en dokumentväska eller portfölj. Modellen ingår i en kollektion som uteslutande består av portföljer i läder. På fakturan för de ifrågavarande väskorna angavs "dokumentväska i läder" och importören deklarerade modellen ifråga i det administrativa enhetsdokumentet under KN-nummer 4202 11 90, nämligen koffertar, resväskor, sminkväskor, attachéväskor, portföljer, skolväskor och liknande artiklar.
13. Den sökande invände mot att den berörda modellen klassificerades som dokumentportfölj och framförde två argument:

- Enligt den sökande var de exporterade produkterna en modifierad modell ur den ursprungliga kollektionen av läderportföljer; modellen skulle därför inte längre vara att anse som en portfölj.

Den sökande har lämnat olika uppgifter om formgivningen av den aktuella modellen och inte förmått anföra något ovedersägligt bevis för hur den modell som faktiskt exporterats exakt såg ut. Uppgifterna om modellens formgivning avviker dock inte i betydande utsträckning från vad som gäller för de andra dokumentväskorna och portföljerna i kollektionen. Dessutom framgår av importörens förklaring att den ifrågavarande modellen inte är en handväska av läder, eftersom hans formgivare utformat väskorna i den nya kollektionen som mångsidiga väskor som skall motsvara den yrkesverksamma kvinnans behov av en väska som kan rymma såväl dokument som mindre föremål. Den ifrågavarande modellen motsvarar följaktligen inte definitionen av den berörda produkten i förordningen om slutgiltig tull.

- Den sökande hävdade också att den ifrågavarande modellen täcks av definitionen på handväskor i förordningen om slutgiltig tull, eftersom det i denna definition talas om handväskor "oavsett storlek och form". Företaget gjorde gällande att förordning (EG) nr 2380/98 om ändring av förordningen om slutgiltig tull inneburit att ryggsäckar och shoppingväskor uttryckligen hänförs till den berörda produktkategorin.

Förordning (EG) nr 2380/98 innebar inte att ryggsäckar och shoppingväskor hänfördes till den berörda produktkategorin utan innebar bara ett klargörande av de slutgiltiga åtgärdernas tillämpningsområde (se skäl 9 i den förordningen). Av detta förtydligande framgår att ryggsäckar och handväskor måste omfattas av definitionen på handväskor (se skäl 4 ovan) i förordningen om slutgiltig tull för att omfattas av de slutgiltiga åtgärderna. Detta förtydligande gjordes för att undvika kringgående av åtgärderna genom att importerade produkter deklarerades under andra KN-nummer än KN-numret för handväskor av läder.

14. Med beaktande av dessa slutsatser konstaterades att den sökande inte kunnat visa att han exporterat handväskor av läder till gemenskapen efter den ursprungliga undersökningsperioden.
15. Det bör också noteras att den sökande ville åberopa försäljning till ett tyskt företag som gjorts efter den nu aktuella undersökningsperioden och efter att denna översyn inletts. Dessa uppgifter lämnades långt efter utgången av den frist som fastställts i förordning (EG) nr 152/1999 i enlighet med artikel 6.2 i grundförordningen och efter det att kontrollbesöket genomförts, vilket gjorde det omöjligt att kontrollera uppgifternas riktighet så som föreskrivs i artikel 6.8 i grundförordningen. En sådan kontroll vore särskilt angelägen med hänsyn till det stora antalet sakfel i de uppgifter som den sökande lämnat.

Det bör vidare påpekas att gemenskapsinstitutionerna konsekvent har tillämpat artikel 6.1 i grundförordningen på så sätt att undersökningsresultaten begränsas till undersökningsperioden om inte följderna av nya omständigheter är uppenbara, obestridda, bestående, inte kan manipuleras och inte har framkallats genom en berörd parts avsiktliga handlande. Dessa villkor är inte uppfyllda i detta fall. Försäljningen utgör sporadisk export till gemenskapen.

16. Ansökan kunde, på grund av detta, inte tas upp till prövning och måste avvisas.

2. Macia Company Ltd och Yen Sheng Factory Ltd

17. Som nämnts ovan är dessa två sökande varandra närstående och deras ansökningar har av denna anledning bedömts tillsammans.
18. Som svar på ett brev i vilket företaget upplystes om att dess inlaga var ofullständig gjorde Macia Company Ltd gällande att en av dess tillverkningsenheter i Kina inte var en juridisk person. Vid ett kontrollbesök kunde kommissionen dock konstatera att tillverkningsenheten var ett kooperativt samriskföretag mellan kinesiska och utländska företag och följaktligen var juridisk person. Vileledande uppgifter om de sökande företagens organisatoriska förhållanden hade alltså lämnats, varför alla uppgifter om dessa förhållanden i enlighet med artikel 18 i grundförordningen skall lämnas utan beaktande. Detta innebär att de sökande inte kunnat visa att de uppfyllde villkoren i artikel 11.4 i grundförordningen.

Efter detta gav de sökande in ett svar på den del av frågeformuläret som rörde individuell behandling av detta närstående företag; denna inlaga innehöll dock en betydande mängd nya uppgifter som mottogs av kommissionen långt efter utgången av de frister som angavs i förordning (EG) nr 152/1999 i enlighet med artikel 6.2 i grundförordningen, varför kommissionen inte kunde göra en korrekt undersökning av dessa uppgifter.

19. Även om dessa nya uppgifter hade lämnats inom rimlig tid hade kommissionen inte kunnat undersöka om villkoren för att beviljas ställning som "ny exportör" varit uppfyllda, eftersom viktiga uppgifter saknades. De sökande har i synnerhet varit oförmögna att bevisa att det ovan nämnda närstående samriskföretaget inte exporterat den berörda produkten till gemenskapen under den ursprungliga undersökningsperioden. Företagen har inte tillhandahållit vare sig korrekt reviderade räkenskaper eller dokument som utvisar de sålda produkternas bestämmelseland. Det bör på denna punkt noteras att det närstående företaget sålde den berörda produkten till kunder i Folkrepubliken Kina under 1995. Företaget var dock underkastat en inskränkning vad gällde dess försäljning på den inhemska marknaden. Denna inskränkning gör det antagligt att en del av tillverkningen måste ha exporterats under 1995 (ett år som till stor del täcks av undersökningsperioden). Gemenskapen är ett av de möjliga exportmålen. Den slutliga bestämmelsen för denna försäljning är alltså okänd.

20. Ansökan kunde, på grund av detta, inte tas upp till prövning och måste avvisas.

3. Panyu Simone Handbag Ltd

21. Denne sökande kunde inte bevisa att han tillverkat de handväskor av läder som han sålde på export till gemenskapen under den nu aktuella undersökningsperioden. Följaktligen kunde det inte fastställas att Panyu Simone Handbag Ltd var den exporterande tillverkaren av dessa varor.
22. Dessutom kunde den sökande inte på ett för kommissionen tillfredsställande sätt bevisa att han inte sålt handväskor av läder för export till gemenskapen under den ursprungliga undersökningsperioden.
23. Eftersom flera olika produkter för interna ändamål klassificerades som "handväskor av läder" motsvarade produktbeskrivningen på fakturan inte den produkt som sålts. En undersökning av varje enskild transaktion i förteckningen över exportförsäljning av den berörda produkten visade att sådana produkter som handväskor av PVC och väskor för kosmetika felaktigt medräknats.
24. Eftersom den sökande inte kunde bevisa att han uppfyllde kraven i artikel 11.4 i grundförordningen kunde hans ansökan inte tas upp till prövning utan måste avvisas.

4. Dongguan All Be Right Leathern Products Co. Ltd

25. Eftersom denne sökande under undersökningens gång drog tillbaka sin ansökan om att beviljas ställning som "ny exportör" och följaktligen inte samarbetade i tillräcklig utsträckning kunde kommissionen inte fastställa huruvida företaget verkligen var en "ny exportör".

D. FÖRÄNDRINGAR I VERKSAMHETSSTRUKTUREN HOS TVÅ EXPORTERANDE TILLVERKARE SOM OMFATTAS AV INDIVIDUELLA TULLSATSER SOM FASTSTÄLLTS I RADETS FÖRORDNING (EG) nr 1567/97

26. Två exporterande tillverkare som omfattas av individuella tullsatser som fastställts i förordning (EG) nr 1567/97 i dess lydelse efter ändring genom förordning (EG) nr 2380/97 underrättade kommissionen om att de efter den ursprungliga undersökningsperioden upprättat nya fabriker som deltar i tillverkningen och exporten till gemenskapen av den berörda produkten. Dessa företag tillhandahöll i detta avseende också tillfredsställande bevisning så som begärts av kommissionen. Kommissionen undersökte denna situation och fann att denna utveckling inte lett till någon större förändring.

E. UNDERSÖKNINGENS RESULTAT

27. Eftersom de fem ansökningarna om att beviljas ställning som "ny exportör" inte kunde tas upp till prövning var det inte nödvändigt att fastställa exportpriser, normalvärde eller dumpningsmarginaler för de sökande.

Eftersom det inte krävdes någon normalvärdesberäkning gjordes ingen utredning av förekomsten av marknads-ekonomiska förhållanden enligt artikel 2.7 i grundförordningen för de sökande som anhållit om sådant beslut.

28. Följaktligen konstaterades att den landsomfattande antidumpningstullen (värdetull) på 38 % som infördes genom förordningen om slutgiltig antidumpningstull bör återinföras för de fem sökande.
29. Vad gäller de två exporterande tillverkare som ändrat sin verksamhetsstruktur så som beskrivs i skäl 26 drogs slutsatsen att de individuella antidumpningstullar som fastställts för dessa företag bör gälla också för de nya fabrikerna.

F. RETROAKTIVT UTTAG AV ANTIDUMPNINGSTULLEN

30. Den landsomfattande antidumpningstull på 38 % som tillämpas på de fem sökande bör tas ut retroaktivt på den import som blivit föremål för registrering.

G. UTLÄMNANDE AV UPPGIFTER OCH ÅTGÄRDERNAS GILTIGHETSTID

31. De sökande underrättades om de omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera att återinföra den landsomfattande tullsats som infördes på deras export till gemenskapen genom förordningen om slutgiltig tull.
32. Denna översyn påverkar inte det datum då förordningen om slutgiltig tull upphör att gälla i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom rådets förordning (EG) nr 1567/97 skall återinföras på import av handväskor med utsida av läder, konstläder eller lackläder

som omfattas av KN-nummer 4202 21 00, har sitt ursprung i Folkrepubliken Kina och tillverkas av Gainth Industrial Ltd, Macia Company Ltd, Yen Sheng Factory Ltd (inbegripet den närstående tillverkaren Dongguan Dalang Huqiu Leathers Co. Ltd), Dongguan All Be Right Leathern Products Co. Ltd eller Panyu Simone Handbag Ltd.

2. I denna förordning avses med handväskor av läder: väskor, med eller utan axelrem, inbegripet handväskor utan handtag, med utsida av läder, konstläder eller lackläder, som huvudsakligen är avsedda för förvaring av små artiklar för personligt bruk, såsom nycklar, börsar, kosmetika och cigaretter, oavsett storlek och form.

3. Tullsatsen skall vara 38 % av nettopriset fritt gemenskapens gräns före tull.

4. Denna tull skall tas ut på import av den berörda produkten som registrerats i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 152/1999.

5. Gällande bestämmelser om tullar skall tillämpas om inte annat anges.

Artikel 2

Artikel 1.2 i förordning (EG) nr 1567/97 skall ändras på följande sätt: Orden "Lucci Creations Ltd" skall ersättas med "Lucci Creations Ltd och dess närstående företag Wiemer Leathergoods Manufacturing Co. Ltd" och orden "Ever Trust Leather Products Shenzhen Co. Ltd." skall ersättas med "Ever Trust Leather Products Shenzhen Co. Ltd och dess närstående företag Superior Leather Ltd."

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 januari 2000.

På rådets vägnar

J. GAMA

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 176/2000

av den 24 januari 2000

om att ändra förordning (EG) nr 1015/94 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av TV-kamerasystem med ursprung i Japan

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾,

med beaktande av det förslag som lagts fram av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖREGÅENDE FÖRFARANDE

1. Genom förordning (EG) nr 1015/94 ⁽²⁾ införde rådet en slutgiltig antidumpningstull på import av TV-kamerasystem med ursprung i Japan.
2. Rådet undantog särskilt från tillämpningsområdet för de slutgiltiga antidumpningstullarna de kamerasystem för professionellt bruk som anges i bilagan till den förordningen (nedan kallad bilagan) och som är avancerade kamerasystem för professionellt bruk som tekniskt sett omfattas av produktdefinitionen i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 1015/94, men som inte kan betraktas som "broadcast"-kameror.
3. I oktober 1995 ändrade rådet genom förordning (EG) nr 2474/95 ⁽³⁾ nämnda förordning (EG) nr 1015/94, särskilt beträffande definitionen av likadan produkt och vissa modeller av kamerasystem för professionellt bruk som särskilt undantogs från den slutgiltiga antidumpningstullen.
4. I oktober 1997 ändrade rådet genom förordning (EG) nr 1952/97 ⁽⁴⁾ tullsatserna för den slutgiltiga antidumpningstullen för två företag, nämligen Sony Corporation och Ikegami Tsushinki, i enlighet med artikel 12 i förordning (EG) nr 384/96. Dessutom undantog rådet särskilt vissa nya modeller av kamerasystem för professionellt bruk från antidumpningstullarna och lade till dem i bilagan.
5. I januari 1999 ändrade rådet genom förordning (EG) nr 193/1999 ⁽⁵⁾ förordning (EG) nr 1015/94 genom att lägga till vissa efterföljare till modeller av kamerasystem

för professionellt bruk som redan var undantagna från tullarna i bilagan till den förordningen och därmed undanta dessa modeller från tullarnas tillämpningsområde.

B. UNDERSÖKNING RÖRANDE NYA MODELLER AV KAMERASYSTEM FÖR PROFESSIONELLT BRUK**1. Förfarande**

6. Ett antal japanska tillverkare/exportörer meddelade därefter kommissionen att de hade för avsikt att introducera nya modeller av kamerasystem för professionellt bruk på gemenskapsmarknaden och ansökte om att dessa nya modeller av kamerasystem för professionellt bruk och tillbehör till dessa skulle läggas till i bilagan och därmed undantas från antidumpningstullarna.
7. Kommissionen underrättade gemenskapsindustrin om detta och inledde en undersökning som begränsades till att fastställa om produkterna i fråga borde omfattas av antidumpningstullarna och om den egentliga lagtexten i förordning 1015/94 i så fall skulle ändras i enlighet därmed.

2. Undersökta modeller

8. Ansökningar innehållande erforderlig teknisk information mottogs för följande modeller av kamerasystem för professionellt bruk:
 - i) *Hitachi Denshi, Ltd.* (nedan kallat Hitachi)
 - Kamerahuvud V-21 som beskrevs som en efterföljare till kamerahuvud Z-ONE.DA och som såldes utan triaxadaptor.
 - Nya tillbehör till V-21:
 - Sökare (1,5 tum) GM-9 som beskrevs som standardsökaren för kamerahuvud av modell V-21.
 - Kameraadaptererna CA-Z31 och CA-Z32 som beskrevs som efterföljare till kameraadaptererna CA-Z1A och CA-Z2, vilka redan finns med i bilagan, och som skall kopplas ihop med kamerahuvud V-21.
 - Kamerapanelerna RC-Z2A och RC-Z21A som beskrevs som efterföljare till kamerapanelerna RC-Z2 och RC-Z21, vilka redan finns med i bilagan.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 905/98 (EGT L 128, 30.4.1998, s. 18).

⁽²⁾ EGT L 111, 30.4.1994, s. 106. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 193/1999 (EGT L 22, 29.1.1999, s. 10).

⁽³⁾ EGT L 255, 25.10.1995, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 276, 9.10.1997, s. 20.

⁽⁵⁾ EGT L 22, 29.1.1999, s. 10.

— Kamerahuvud V-21W som beskrevs som storbildsversionen av kamerahuvud V-21.

— Sökaren (5 tum) GM-51 som beskrevs som standardsökaren för kamerahuvud modell V-21 W.

Ovanstående modeller säljs utan motsvarande triaxsystem eller triaxadaptor.

ii) *Olympus Winter & IBE GmbH* (nedan kallat Olympus)

— Kamerapanel OTV-S6, som beskrevs som en modell som används i den medicinska sektorn och som en efterföljare till modellen OTV-S5 som redan finns med i bilagan.

iii) *Matsushita*

— Kamerahuvud AW-F575HE, som beskrevs som en efterföljare till kamerahuvud WV-F565HE som redan finns med i bilagan.

— Kameraadaptorer AW-AD500AE och AW-AD700BSE, som beskrevs som efterföljare till kameraadaptorer WV-AD500E och WV-AD700ASE som redan finns med i bilagan.

iv) *Ikegami Tsushinki Co, Ltd* (nedan kallat Ikegami)

— Kamerahuvudena HC-400 och HC-400W som beskrevs som efterföljare till kamerahuvud HC 390 som redan finns med i bilagan.

— Nya tillbehör till kamerahuvudena HC-400 och HC-400W

— Sökare VF15-46

— Fjärrkontroll RCU-390

— Kameraadaptor CA-400

— Kamerapanel MA-200A

Ovanstående modeller säljs utan motsvarande triaxsystem eller triaxadaptor.

v) *Victor Company of Japan, Ltd* (nedan kallat JVC)

— Kamerahuvud KY-D29WECH som beskrevs som en storbildsversion av den föregående modellen KY-D29ECH som redan finns med i bilagan.

— Sökarna VF-P116WE och VF-P550WE som kan anslutas till det ovannämnda nya kamerahuvudet KY-D29WECH och som är efterföljare till

sökarna VF-P116 respektive VF-P550BE, vilka redan finns med i bilagan.

Ovanstående modeller säljs utan motsvarande triaxsystem eller triaxadaptor.

3. Undersökningsresultat

9. Kommissionen genomförde en teknisk granskning, som bland annat bestod i en noggrann jämförelse mellan modellerna i fråga och deras föregångare som anges i bilagan, och fann att de var nästan helt identiska. De små skillnader som konstaterades berodde på den tekniska utvecklingen inom denna sektor och påverkade inte klassificeringen av dessa TV-kamerasystem som kamerasystem för professionellt bruk. Därför drogs slutsatsen att alla berörda modeller borde undantas från de befintliga antidumpningsåtgärdernas tillämpningsområde.

10. Kommissionen underrättade gemenskapens tillverkare och exportörerna av TV-kamerasystem om sina undersökningsresultat och gav dem tillfälle att lämna sina synpunkter. Mot bakgrund av detta och av det faktum att ingen av de berörda parterna hade något att invända mot kommissionens slutsatser anses alla modeller och tillbehör som anges i punkt 8 vara kamerasystem för professionellt bruk. Därav följer att de bör undantas från de antidumpningstullar som tillämpas på vissa TV-kamerasystem med ursprung i Japan och att bilagan bör ändras i enlighet därmed.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 1015/94 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 januari 2000.

På rådets vägnar

J. GAMA

Ordförande

BILAGA

"BILAGA

**Förteckning över kamerasystem för professionellt bruk som inte kan klassificeras som 'broadcast'-kamerasystem
och som undantas från åtgärderna**

Företagsnamn	Kamerahuvuden	Sökare	Kamerapaneler	Fjärrkontroller	Huvudkontrollpaneler (*)	Kameraadaptorer
Sony	DXC-M7PK	DXF-3000CE	CCU-M3P	RM-M7G	—	CA-325P
	DXC-M7P	DXF-325CE	CCU-M5P			CA-325AP
	DXC-M7PH	DXF-501CE	CCU-M7P			CA-325B
	DXC-M7PK/1	DXF-M3CE				CA-327P
	DXC-M7P/1	DXF-M7CE				CA-537P
	DXC-M7PH/1	DXF-40CE				CA-511
	DXC-327PK	DXF-40ACE				CA-512P
	DXC-327PL	DXF-50CE				CA-513
	DXC-327PH	DXF-601CE				VCT-U14 ⁽¹⁾
	DXC-327APK	DXF-40BCE				
	DXC-327APL	DXF-50BCE				
	DXC-327AH	DXF-701CE				
	DXC-537PK	DXF-WSCE ⁽¹⁾				
	DXC-537PL					
	DXC-537PH					
	DXC-537APK					
	DXC-537APL					
	DXC-537APH					
	EVW-537PK					
	EVW-327PK					
	DXC-637P					
	DXC-637PK					
	DXC-637PL					
	DXC-637PH					
	PVW-637PK					
	PVW-637PL					
	DXC-D30PF					
	DXC-D30PK					
	DXC-D30PL					
	DXC-D30PH					
	DSR-130PF					
	DSR-130PK					
	DSR-130PL					
	PVW-D30PF					
	PVW-D30PK					
	PVW-D30PL					
	DXC-327BPF					
	DXC-327BPK					
	DXC-327BPL					
	DXC-327BPH					
	DXC-D30WSP ⁽¹⁾					

Företagsnamn	Kamerahuvuden	Sökare	Kamerapaneler	Fjärrkontroller	Huvudkontrollpaneler (*)	Kameraadaptorer
Ikegami	HC-340 HC-300 HC-230 HC-240 HC-210 HC-390 LK-33 HDL-30MA HDL-37 HC-400 (1) HC-400W (1)	VF15-21/22 VF-4523 VF15-39 VF15-46 (1) VF5040 (1) VF5040W (1)	MA-200/230 MA-200A (1)	RCU-240 RCU-390 (1)	—	CA-340 CA-300 CA-230 CA-390 CA-400 (1)
Hitachi	SK-H5 SK-H501 DK-7700 DK-7700SX HV-C10 HV-C11 HV-C10F Z-ONE (L) Z-ONE (H) Z-ONE Z-ONE A (L) Z-ONE A (H) Z-ONE A (F) Z-ONE A Z-ONE B (L) Z-ONE B (H) Z-ONE B (F) Z-ONE B Z-ONE B (M) Z-ONE B (R) FP-C10 (B) FP-C10 (C) FP-C10 (D) FP-C10 (G) FP-C10 (L) FP-C10 (R) FP-C10 (S) FP-C10 (V) FP-C10 (F) FP-C10 FP-C10 A FP-C10 A (A) FP-C10 A (B)	GM-5 (A) GM-5-R2 (A) GM-5-R2 GM-50 (1) GM-8A (1) GM-9 (1) GM-51 (1)	RU-C1 (B) RU-C1 (D) RU-C1 RU-C1-S5 RU-C10 (B) RU-C10 (C) RC-C1 RC-C10 RU-C10 RU-Z1 (B) RU-Z1 (C) RU-Z1 RC-C11 RU-Z2 RC-Z1 RC-Z11 RC-Z2 RC-Z21 RC-Z2A (1) RC-Z21A (1)	—	—	CA-Z1 CA-Z2 CA-Z1SJ CA-Z1SP CA-Z1M CA-Z1M2 CA-Z1HB CA-C10 CA-C10SP CA-C10SJA CA-C10M CA-C10B CA-Z1A (1) CA-Z31 (1) CA-Z32 (1)

Företagsnamn	Kamerahuvuden	Sökare	Kamerapaneler	Fjärrkontroller	Huvudkontrollpaneler (*)	Kameraadaptorer
	FP-C10 A (C) FP-C10 A (D) FP-C10 A (F) FP-C10 A (G) FP-C10 A (H) FP-C10 A (L) FP-C10 A (R) FP-C10 A (S) FP-C10 A (T) FP-C10 A (V) FP-C10 A (W) Z-ONE C (M) Z-ONE C (R) Z-ONE C (F) Z-ONE C HV-C20 HV-C20M Z-ONE-D Z-ONE-D (A) Z-ONE-D (B) Z-ONE-D (C) Z-ONE.DA (1) V-21 (1) V-21W (1)					
Matsushita	WV-F700 WV-F700A WV-F700SHE WV-F700ASHE WV-F700BHE WV-F700ABHE WV-F700MHE WV-F350 WV-F350HE WV-F350E WV-F350AE WV-F350DE WV-F350ADE WV-F500HE (*) WV-F565HE AW-F575HE	WV-VF65BE WV-VF40E WV-VF39E WV-VF65BE (*) WV-VF40E (*) WV-VF42E	WV-RC700/B WV-RC700/G WV-RC700A/B WV-RC700A/G WV-RC36/B WV-RC36/G WV-RC37/B WV-RC37/G WV-CB700E WV-CB700AE WV-CB700E (*) WV-CB700AE (*) WV-RC700/B (*) WV-RC700/G (*) WV-RC700A/B (*) WV-RC700A/G (*) WV-RC550/G WV-RC550/B	—	—	WV-AD700SE WV-AD700ASE WV-AD700ME WV-AD250E WV-AD500E (*) AW-AD500AE AW-AD700BSE

Företagsnamn	Kamerahuvuden	Sökare	Kamerapaneler	Fjärrkontroller	Huvudkontrollpaneler (*)	Kameraadaptorer
JVC	KY-35E KY-27ECH KY-19ECH KY-17FITECH KY-17BECH KY-F30FITE KY-F30BE KY-27CECH KH-100U KY-D29ECH KYD29WECH (†)	VF-P315E VF-P550E VF-P10E VP-P115E VF-P400E VP-P550BE VF-P116 VF-P116WE (†) VF-P550WE (†)	RM-P350EG RM-P200EG RM-P300EG RM-LP80E RM-LP821E RM-LP35U RM-LP37U RM-P270EG	—	—	KA-35E KA-B35U KA-M35U KA-P35U KA-27E KA-20E KA-P27U KA-P20U KA-B27E KA-B20E KA-M20E KA-M27E
Olympus	MAJ-387N MAJ-387I		OTV-SX2 OTV-S5 OTV-S6			
	Kamera OTV-SX					

(*) Kallas även 'master set up unit (MSU)' eller 'master control panel (MCP)'.

(†) Modellerna är undantagna under förutsättning att motsvarande triaxsystem eller trixadaptor inte säljs på EG:s marknad."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 177/2000
av den 26 januari 2000
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter
och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94
av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för
importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad
genom förordning (EG) nr 1498/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i
denna, och

av följande skäl:

1. I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av
resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-
rundan kriterierna för kommissionens fastställande av
schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den
förordningen.

2. Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena
vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan
till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förord-
ning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 januari 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 januari 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 januari 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	82,6
	204	63,9
	624	217,2
	999	121,2
0707 00 05	052	97,2
	999	97,2
0709 10 00	220	186,7
	999	186,7
0709 90 70	052	132,5
	204	118,8
	999	125,7
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	59,9
	204	42,2
	212	35,7
	220	26,1
	600	48,1
	624	57,6
	999	44,9
0805 20 10	204	59,3
	999	59,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	88,0
	204	51,9
	624	69,9
	999	69,9
0805 30 10	052	50,2
	600	61,6
	999	55,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	87,9
	400	86,6
	404	79,5
	524	108,5
	720	101,1
	728	68,8
	999	88,7
0808 20 50	064	64,8
	400	99,2
	720	105,5
	999	89,8

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 178/2000**av den 26 januari 2000****om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1422/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av melass inom sockersektorn och om ändring av förordning (EEG) nr 785/68 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 1.2 och 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

1. I förordning (EG) nr 1422/95 föreskrivs att cif-importpriset för melass, i fortsättningen kallat "representativt pris" skall fastställas i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 785/68 ⁽³⁾. Detta pris bör fastställas för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den förordningen.
2. Det representativa priset för melass beräknas för ett gränsövergångsställe i gemenskapen, i detta fall Amsterdam. Detta pris bör beräknas med utgångspunkt i de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden, vilka fastställs på grundval av noteringarna eller priserna på den marknaden, justerade efter eventuella kvalitetsskillnader i förhållande till standardkvaliteten. Standardkvaliteten för melass har definierats i förordning (EEG) nr 785/68.
3. Vid fastställandet av de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden bör hänsyn tas till all information om anbud på världsmarknaden, priser som registrerats på viktigare marknader i tredje land och försäljningskontrakt som ingåtts i internationell handel och som kommit till kommissionens kännedom antingen direkt eller via medlemsstaterna. I enlighet med artikel 7 i förordning (EEG) nr 785/68 får detta fastställande bygga på genomsnittet av flera priser, på villkor att detta genomsnitt kan betraktas som representativt för den faktiska marknadsutvecklingen.
4. Informationen skall inte beaktas när det inte är fråga om varor av sund och god marknadsmässig kvalitet eller om det pris som anges i anbudet endast gäller en liten

kvantitet och inte är representativt för marknaden. Dessutom skall det bortses från anbudspriser som inte kan antas vara representativa för den faktiska marknadsutvecklingen.

5. För att få upplysningar om melass av standardkvalitet som är jämförbara måste, allt efter den erbjudna melassens kvalitet, priserna höjas eller sänkas i förhållande till de resultat som erhållits i enlighet med artikel 6 i förordning (EEG) nr 785/68.
6. Ett representativt pris får i undantagsfall förbli oförändrat under en begränsad period när det anbudspris som legat till grund för det föregående fastställandet av det representativa priset inte har kommit till kommissionens kännedom och de anbudspriser som finns tillgängliga inte verkar vara tillräckligt representativa för den faktiska marknadsutvecklingen och skulle medföra plötsliga och väsentliga förändringar av det representativa priset.
7. När det finns en skillnad mellan utlösningspriset för produkten i fråga och det representativa priset bör tilläggsbeloppen för import fastställas på de villkor som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 1422/95. Om importtullen upphävs tillfälligt i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 bör särskilda belopp fastställas för dessa tullar.
8. Tillämpningen av dessa bestämmelser medför att de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av produkterna i fråga bör fastställas så som anges i bilagan till denna förordning.
9. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas vid import av den produkt som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1422/95 fastställs i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 januari 2000.

⁽¹⁾ EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 12.

⁽³⁾ EGT L 145, 27.6.1968, s. 12.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 januari 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Förordning om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

(i EUR)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Den tull som skall tas ut på grund av det upphävande som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 per 100 kg nettovikt av produkten i fråga ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	6,84	0,08	—
1703 90 00 ⁽¹⁾	7,24	0,04	—

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den ändrade förordningen (EEG) nr 785/68.

⁽²⁾ Detta belopp skall i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 ersätta den tullsats som Gemensamma tulltaxan föreskriver för dessa produkter.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 179/2000**av den 26 januari 2000****om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker med avseende på den tjugofjärde delanbudsinfördran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfördran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1489/1999**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, särskilt artikel 18.5 andra stycket i denna, och

av följande skäl:

1. I kommissionens förordning (EG) nr 1489/1999 av den 7 juli 1999 om en stående anbudsinfördran för att fastställa importavgifter och/eller exportbidrag för vitsocker ⁽²⁾, krävs att delanbudsinfördringar skall utfärdas för export av detta socker.
2. I enlighet med artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1489/1999 skall ett maximalt exportbidrag fastställas för den aktuella delanbudsinfördran i förekommande fall, med hänsyn särskilt till situationen och den förutsebara

utvecklingen i gemenskapen och på världsmarknaden i fråga om socker.

3. Efter en granskning av de anbud som har lämnats in till följd av den tjugofjärde delanbudsinfördran bör de bestämmelser som anges i artikel 1 fastställas.
4. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avseende på den tjugofjärde delanbudsinfördran för vitsocker som utfärdas i enlighet med förordning (EG) nr 1489/1999 skall det maximala beloppet för exportbidrag fastställas till 52,483 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 januari 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 januari 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 172, 8.7.1999, s. 27.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 180/2000**av den 26 januari 2000****om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, särskilt artikel 18.5 tredje stycket i denna, och

av följande skäl:

1. Exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick fastställdes i kommissionens förordning (EG) nr 113/2000 ⁽²⁾.
2. Tillämpningen av de närmare bestämmelserna i förordning (EG) nr 113/2000 på de uppgifter som kommissionen har kännedom om medför att de nu gällande

exportbidragen bör ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i förordning (EG) nr 2038/1999, odenaturerade och exporterade i obearbetat skick, fastställdes i bilagan till förordning (EG) nr 113/2000 och skall ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 januari 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 januari 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 14, 20.1.2000, s. 6.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 januari 2000 om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

Produktnummer	Bidragsbelopp
	— EUR/100 kg —
1701 11 90 9100	43,38 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	43,33 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	⁽²⁾
1701 12 90 9100	43,38 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	43,33 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	⁽²⁾
	— EUR/1 % sackaros × 100 kg —
1701 91 00 9000	0,4716
	— EUR/100 kg —
1701 99 10 9100	47,16
1701 99 10 9910	49,32
1701 99 10 9950	47,10
	— EUR/1 % sackaros × 100 kg —
1701 99 90 9100	0,4716

⁽¹⁾ Tillämpligt på råsocker med utbyte på 92 %. Om utbytet är ett annat än 92 % skall det tillämpliga exportbidraget beräknas i enlighet med bestämmelserna i artikel 19.4 i förordning (EG) nr 2038/1999.

⁽²⁾ Fastställande upphävt genom kommissionens förordning (EEG) nr 2689/85 (EGT L 255, 26.9.1985, s. 12), ändrad genom förordning (EEG) nr 3251/85 (EGT L 309, 21.11.1985, s. 14).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 181/2000**av den 26 januari 2000****om ändring av förordning (EG) nr 1667/98 och om höjning till 597 718 ton av den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det svenska interventionsorganet**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

1. I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 39/1999⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorganet.
2. Genom kommissionens förordning (EG) nr 1667/98⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2229/1999⁽⁶⁾, inleddes en stående anbudsinfordran för export av 572 550 ton korn som innehas av det svenska interventionsorganet. Sverige underrättade kommissionen om dess interventionsorgans avsikt att öka den mängd som omfattas av en stående anbudsinfordran för export med 25 168 ton. Den totala mängden korn som innehas av det svenska interventionsorganet för vilken en stående anbudsinfordran för export har inletts bör därför ökas till 597 718 ton.

3. Denna ökning av anbudsinfordran nödvändiggör en ändring av förteckningen över områden och mängder på lager. Bilaga I till förordning (EG) nr 1667/98 måste därför ändras.

4. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1667/98 ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

1. Anbudsinfordran skall omfatta högst 597 718 ton korn som skall exporteras till tredje land med undantag av Amerikas förenta stater, Kanada och Mexiko.

2. Lagringsorterna för 597 718 ton korn anges i bilaga I till denna förordning."

2. Bilaga I skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 januari 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 5, 9.1.1999, s. 64.

⁽⁵⁾ EGT L 211, 29.7.1998, s. 17.

⁽⁶⁾ EGT L 271, 21.10.1999, s. 18.

BILAGA

"BILAGA I

(ton)

Lagringsorter	Mängd
Ättersta	7 584
Boarp	2 480
Brännarp	2 624
Broddbo 1	5 997
Broddbo 2	6 076
Djurön	112 474
Ervalla	934
Falun	878
Fammarp	19 046
Funbo-Lövsta	6 579
Gamleby	2 835
Gårdsjö	2 565
Gävle	10 847
Gimo	23 901
Gistad	3 761
Gullspång	2 391
Halmstad (Engströms)	4 659
Hästholmen	5 089
Helsingborg	37 526
Hova	12 981
Kalmar	15 738
Karlshamn	87 536
Katrineholm	2 068
Köping	27 051
Laholm	2 737
Mariestad	1 956
Mjölby	1 804
Moraby	1 637
Motala	2 807
Norrtälje	10 014
Ormesta	17 988
Österbybruk	10 878
Otterbäcken	4 075
Rimforsa	21 449
Rök	4 994
Signestorp	4 517
Simonstorp	5 022
Skivarp	17 301
Söråker	13 053
Stallarholmen	2 062
Stavreviken	1 479
Stockholm (Kvarnholmen)	29 957
Tjustorp	19 849
Värnamo	5 742
Velanda	10 780
Vimmerby	3 997"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 182/2000**av den 26 januari 2000****om ändring av förordning (EG) nr 2198/98 och om höjning till 3 800 007 ton av den stående anbudsinfordran för export av korn som innehåller av det tyska interventionsorganet**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

1. I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 39/1999 ⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehåller av interventionsorgan.
2. Genom kommissionens förordning (EG) nr 2198/98 ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2078/1999 ⁽⁶⁾, inleddes en stående anbudsinfordran för export av 3 300 006 ton korn som innehåller av det tyska interventionsorganet. Tyskland underrättade kommissionen om dess interventionsorgans avsikt att öka den mängd som omfattas av en stående anbudsinfordran för export med 500 001 ton. Den totala mängden korn som innehåller av det tyska interventionsorganet för vilken en stående anbudsinfordran för export har inletts bör därför ökas till 3 800 007 ton.
3. Denna ökning av anbudsinfordran nödvändiggör en ändring av förteckningen över områden och mängder på

lager. Bilaga I till förordning (EG) nr 2198/98 måste därför ändras.

4. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2198/98 ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

1. Anbudsinfordran skall omfatta en kvantitet på högst 3 800 007 ton korn som skall exporteras till tredje land, med undantag av Amerikas förenta stater, Kanada och Mexiko.

2. Lagringsorterna för 3 800 007 ton korn anges i bilaga I till denna förordning."

2. Bilaga I skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 januari 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 5, 9.1.1999, s. 64.

⁽⁵⁾ EGT L 277, 14.10.1998, s. 9.

⁽⁶⁾ EGT L 256, 1.10.1999, s. 37.

BILAGA

"BILAGA I

(ton)

Lagringsorter	Mängd
Schleswig-Holstein/Hamburg/Niedersachsen/ Bremen/Nordrhein-Westfalen	1 139 925
Hessen/Rheinland-Pfalz/Baden-Württemberg/ Saarland/Bayern	294 816
Berlin/Brandenburg/Mecklenburg-Vorpommern	1 165 851
Sachsen/Sachsen-Anhalt/Thüringen	1 199 415"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 183/2000**av den 26 januari 2000****om ändring av förordning (EG) nr 1067/1999 och om höjning till 422 709 ton av den stående anbudsinfordran för export av brödvete som innehas av det danska interventionsorganet**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

1. I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 39/1999 ⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorgan.
2. Genom kommissionens förordning (EG) nr 1067/1999 ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2050/1999 ⁽⁶⁾, inleddes en stående anbudsinfordran för export av 200 000 ton brödvete som innehas av det danska interventionsorganet. Danmark underrättade kommissionen om dess interventionsorgans avsikt att öka den mängd som omfattas av en stående anbudsinfordran för export med 222 709 ton. Den totala mängden brödvete som innehas av det danska interventionsorganet för vilken en stående anbudsinfordran för export har inletts bör därför ökas till 422 709 ton.

3. Denna ökning av anbudsinfordran nödvändiggör en ändring av förteckningen över områden och mängder på lager. Bilaga I till förordning (EG) nr 1067/1999 måste därför ändras.

4. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1067/1999 ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

1. Anbudsinfordran skall omfatta högst 422 709 ton brödvete som skall exporteras till tredje land.
2. Lagringsorterna för 422 709 ton brödvete anges i bilaga I till denna förordning."
2. Bilaga I skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 januari 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 5, 9.1.1999, s. 64.

⁽⁵⁾ EGT L 130, 26.5.1999, s. 9.

⁽⁶⁾ EGT L 255, 30.9.1999, s. 13.

BILAGA

"BILAGA I

(ton)

Lagringsorter	Mängd
Jylland	237 684
Sjælland	168 000
Fyn	17 025"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 184/2000
av den 26 januari 2000
om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2626/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 9 i denna, och

av följande skäl:

1. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen, som är en bilaga till ovannämnda förordning, är det nödvändigt att anta bestämmelser för klassificering av de varor som avses i bilagan till denna förordning.
2. I förordning (EEG) nr 2658/87 har allmänna regler fastställts för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen och dessa regler gäller också för varje annan nomenklatur som helt eller delvis grundar sig på denna eller som tillfogar underuppdelningar till denna och som har upprättats genom särskilda gemenskapsbestämmelser för tillämpningen av tulltaxebestämmelser eller andra åtgärder för varuhandeln.
3. Enligt dessa allmänna regler måste de varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen som är bifogad den här förordningen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 med de motiveringar som ges i kolumn 3.
4. Det är lämpligt att bindade tulltaxeupplysningar som meddelas av medlemsstaternas tullmyndigheter avseende varuklassificeringen i Kombinerade nomenklaturen och

som inte överensstämmer med de rättigheter som fastställs i denna förordning fortfarande kan åberopas av innehavaren enligt bestämmelserna i artikel 12.6 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽³⁾ senast ändrad genom rådets och Europaparlamentets förordning (EG) nr 955/1999 ⁽⁴⁾, under en period av tre månader.

5. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De varor som beskrivs i kolumn 1 i den bifogade tabellen skall i Kombinerade nomenklaturen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 i samma tabell.

Artikel 2

Bindade tulltaxeupplysningar som meddelas av medlemsstaternas tullmyndigheter och som inte stämmer överens med de rättigheter som fastställs i denna förordning kan fortfarande åberopas enligt bestämmelserna i artikel 12.6 i förordning (EEG) nr 2913/92 under en period av tre månader.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugförsta dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 januari 2000.

På kommissionens vägnar

Frederik BOLKESTEIN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 321, 14.12.1999, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 119, 7.5.1999, s. 1.

BILAGA

Varubeskrivning	KN-nummer	Motivering
(1)	(2)	(3)
Apparat, i plasthölje av samma typ som för en bärbar dator, bestående av, — en elektronisk bearbetningsenhet, — en flytkristallskärm (LCD), — ett tangentbord, — tryckknappskontroller för val av aktivitet, reglering av ljudvolym och bildkontrast, — en högtalare, — anslutningar till mus och skrivare. Apparaten föreligger tillsammans med en mus Apparaten har inget eget operativt system Apparaten innehåller följande program, — mer än 40 fasta program för inläring av språk, skrivning, läsning och räkning, och för utförande av logikövningar, — kontorsprogram, t.ex. ordbehandling och planeringskalender, — skapande av och exekvering av program skrivna i BASIC. Dess funktioner kan byggas ut med tillägg av programkassetter Apparaten är avsedd för barn från nio års ålder och uppåt	9503 90 32	Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen, anmärkning 1p till avdelning XVI samt texten till KN-nummer 9503, 9503 90 och 9503 90 32 Även om de flesta programmen lämpar sig för spel med två spelare och de rätta svaren noteras, kan apparaten inte betraktas som ett sällskapsspel utan får betraktas som en pedagogisk leksak med hänsyn till det stora antalet inbyggda program för inläring

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 185/2000**av den 26 januari 2000****om tillåtelse att göra överföringar mellan de kvantitativa begränsningarna för textil- och beklädnadsprodukter med ursprung i Folkrepubliken Kina**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3030/93 av den 12 oktober 1993 om gemensamma regler för import av vissa textilprodukter från tredje land⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1072/1999⁽²⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

1. Enligt artikel 5 i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Kina om handel med textilprodukter, paraferat den 9 december 1988⁽³⁾ och senast ändrat genom ett avtal genom skriftväxling⁽⁴⁾ paraferat den 6 december 1999, och enligt artikel 8 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Kina om handel med textilprodukter som inte omfattas av det bilaterala MFA-avtalet⁽⁵⁾, paraferat den 19 januari 1995 och senast ändrat genom ett avtal genom skriftväxling paraferat den 6 december 1999, kan parterna komma överens om överföringar mellan kvotår.
2. Kina gjorde en begäran den 10 december 1999.
3. De överföringar som Kina begär ligger inom gränserna för de flexibilitetsbestämmelser som avses i artikel 5 i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och

Kina om handel med textilprodukter, paraferat den 9 december 1988, och artikel 8 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Kina om handel med textilprodukter som inte omfattas av det bilaterala MFA-avtalet, paraferat den 19 januari 1995, och som anges i bilaga VIII till rådets förordning (EEG) nr 3030/93.

4. Begäran bör därför bifallas.
5. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den textilkommitté som avses i artikel 17 i förordning (EEG) nr 3030/93.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Överföringar mellan de kvantitativa begränsningarna för textilprodukter med ursprung i Kina skall för kvotåret 1999 tillåtas enligt bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas på kvotåret 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 januari 2000.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 275, 8.11.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 134, 28.5.1999, s. 1.

⁽³⁾ Godkänt genom rådets beslut 88/656/EEG (EGT L 380, 31.12.1998, s. 1).

⁽⁴⁾ Godkänt genom rådets beslut 1999/876/EG (EGT L 345, 31.12.1999, s. 1).

⁽⁵⁾ Godkänt genom rådets beslut 95/155/EG (EGT L 104, 6.5.1995, s. 1).

BILAGA

- Kategori 20/39: förhandsutnyttjande av 274 020 kilo från den kvantitativa begränsningen för år 2000.
 - Kategori 156: förhandsutnyttjande av 118 800 kilo från den kvantitativa begränsningen för år 2000.
 - Kategori 157: förhandsutnyttjande av 282 850 kilo från den kvantitativa begränsningen för år 2000.
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 186/2000**av den 26 januari 2000****om utfärdande av importlicenser den 30 januari 2000 för första kvartalet 2000 för produkter av får- och getkött inom ramen för icke-nationsspecifika tullkvoter enligt GATT/WTO**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1439/95 av den 26 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2467/98 beträffande import och export av produkter inom sektorn för får- och getkött ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 344/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 16.4 i denna, och

av följande skäl:

1. Förordning (EG) nr 1439/95 fastställer enligt avdelning II B, de tillämpningsföreskrifter vad gäller import av produkter som hänförs till KN-numren 0104 10 30, 0104 10 80, 0104 20 90 och 0204 inom ramen för icke-nationsspecifika tullkvoter enligt GATT/WTO. Enligt artikel 16.4 i förordning (EG) nr 1439/95 bör det bestämmas i vilken utsträckning de ansökningar om utfärdande av importlicenser som lämnats in under det första kvartalet 2000 kan godkännas.
2. När de kvantiteter för vilka ansökningar om importlicenser har lämnats in är större än de kvantiteter som kan importeras enligt artikel 15 i förordning (EG) nr

1439/95, bör de förra minskas med samma procentsats i enlighet med artikel 16.4 b i förordning (EG) nr 1439/95.

3. När de kvantiteter för vilka licenser har sökts är mindre än eller lika stora som de kvantiteter som anges i förordning (EG) nr 1439/95, kan alla ansökningar om licenser godkännas.
4. Ansökningar har lämnats in i Tyskland för produkter med ursprung i Namibia.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tyskland utfärdar den 30 januari 2000 importlicenser enligt avdelning II B i förordning (EG) nr 1439/95 för de ansökningar som lämnats in den 1–10 januari 2000. För de produkter med ursprung i Namibia som omfattas av KN-nummer 0204 beviljas de totala begärda kvantiteterna.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 januari 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 januari 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 7.

⁽²⁾ EGT L 43, 17.2.1999, s. 6.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 187/2000
av den 26 januari 2000
om ändring av importtullar inom rissektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1503/96 av den 29 juli 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 3072/95 vad avser importtullar inom rissektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2831/98 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

1. Importtullarna inom rissektorn fastställs av kommissionens förordning (EG) nr 118/2000 ⁽⁵⁾.

2. I artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1503/96 föreskrivs att om genomsnittet av de beräknade importtullarna under den period då de tillämpas skiljer sig med 10 euro/ton från den fastställda tullen skall en justering som motsvarar denna göras. Denna skillnad har uppstått. Det är därför nödvändigt att justera de importtullar som fastställts i förordning (EG) nr 118/2000.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till förordning (EG) nr 118/2000 skall ersättas med bilagorna I och II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 januari 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 januari 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 189, 30.7.1996, s. 71.

⁽⁴⁾ EGT L 351, 29.12.1998, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 14, 20.1.2000, s. 19.

BILAGA I

Importtullar vad gäller ris och brutet ris

(EUR/t)

KN-nummer	Importtull ⁽¹⁾				
	Tredje land (undantaget AVS och Bangladesh) ⁽²⁾	AVS (⁽¹⁾ (⁽²⁾ (⁽³⁾	Bangladesh (⁽⁴⁾	Basmati från Indien och Pakistan (⁽⁵⁾	Egypten (⁽⁶⁾
1006 10 21	(⁽⁷⁾	76,44	111,06		173,10
1006 10 23	(⁽⁷⁾	76,44	111,06		173,10
1006 10 25	(⁽⁷⁾	76,44	111,06		173,10
1006 10 27	(⁽⁷⁾	76,44	111,06		173,10
1006 10 92	(⁽⁷⁾	76,44	111,06		173,10
1006 10 94	(⁽⁷⁾	76,44	111,06		173,10
1006 10 96	(⁽⁷⁾	76,44	111,06		173,10
1006 10 98	(⁽⁷⁾	76,44	111,06		173,10
1006 20 11	181,20	59,08	86,26		135,90
1006 20 13	181,20	59,08	86,26		135,90
1006 20 15	181,20	59,08	86,26		135,90
1006 20 17	207,87	68,41	99,59	0,00	155,90
1006 20 92	181,20	59,08	86,26		135,90
1006 20 94	181,20	59,08	86,26		135,90
1006 20 96	181,20	59,08	86,26		135,90
1006 20 98	207,87	68,41	99,59	0,00	155,90
1006 30 21	(⁽⁷⁾	146,86	212,59		341,25
1006 30 23	(⁽⁷⁾	146,86	212,59		341,25
1006 30 25	(⁽⁷⁾	146,86	212,59		341,25
1006 30 27	(⁽⁷⁾	146,86	212,59		341,25
1006 30 42	(⁽⁷⁾	146,86	212,59		341,25
1006 30 44	(⁽⁷⁾	146,86	212,59		341,25
1006 30 46	(⁽⁷⁾	146,86	212,59		341,25
1006 30 48	(⁽⁷⁾	146,86	212,59		341,25
1006 30 61	(⁽⁷⁾	146,86	212,59		341,25
1006 30 63	(⁽⁷⁾	146,86	212,59		341,25
1006 30 65	(⁽⁷⁾	146,86	212,59		341,25
1006 30 67	(⁽⁷⁾	146,86	212,59		341,25
1006 30 92	(⁽⁷⁾	146,86	212,59		341,25
1006 30 94	(⁽⁷⁾	146,86	212,59		341,25
1006 30 96	(⁽⁷⁾	146,86	212,59		341,25
1006 30 98	(⁽⁷⁾	146,86	212,59		341,25
1006 40 00	(⁽⁷⁾	45,38	(⁽⁷⁾		105,00

⁽¹⁾ För import av ris med ursprung i och som kommer från AVS-länderna skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets ändrade förordning (EG) nr 1706/98 (EGT L 215, 1.8.1998, s. 12) och kommissionens förordning (EG) nr 2603/97 (EGT L 351, 23.12.1997, s. 22).

⁽²⁾ I enlighet med förordning (EEG) nr 1706/98, skall importtull inte tillämpas på produkter som har sitt ursprung i länder i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet och som direktimporteras till det franska utomeuropeiska departementet Réunion.

⁽³⁾ I artikel 11.3 i förordning (EG) nr 3072/95 fastställs importtullen för import av ris till det franska utomeuropeiska departementet Réunion.

⁽⁴⁾ För import av ris, undantaget brutet ris (KN-nummer 1006 40 00), med ursprung i Bangladesh skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EEG) nr 3491/90 (EGT L 337, 4.12.1990, s. 1) och kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 862/91 (EGT L 88, 9.4.1991, s. 7).

⁽⁵⁾ Import av produkter med ursprung i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) skall befrias från importtull enligt artikel 101.1 i rådets ändrade beslut 91/482/EEG (EGT L 263, 19.9.1991, s. 1).

⁽⁶⁾ Importtullen för råris av sorten Basmati med ursprung i Indien och Pakistan skall nedsättas med 250 EUR/t (artikel 4a i förordning (EG) nr 1503/96, ändrad).

⁽⁷⁾ Tull som fastställts i den Gemensamma tulltaxan.

⁽⁸⁾ För import av ris med ursprung i och som kommer från Egypten skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 2184/96 (EGT L 292, 15.11.1996, s. 1) och kommissionens förordning (EG) nr 196/97 (EGT L 31, 1.2.1997, s. 53).

BILAGA II

Beräkning av importtull inom rissektorn

	Paddyris	Indicaris		Japonicaris		Brutet ris
		Råris	Helt slipat ris	Råris	Helt slipat ris	
1. Importtull (EUR/ton)	(¹)	207,87	455,00	181,20	455,00	(¹)
2. Beräkningsfaktorer:						
a) Cif-pris ARAG (EUR/ton)	—	330,46	289,43	379,70	305,34	—
b) Pris fritt ombord (EUR/ton)	—	—	—	349,72	275,36	—
c) Sjöfrakt (EUR/ton)	—	—	—	29,98	29,98	—
d) Källa	—	USDA	USDA	Operatör	Operatör	—

(¹) Tull som fastställts i den Gemensamma tulltaxan.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 188/2000**av den 26 januari 2000****om upphävande av förordning (EG) nr 2767/1999 om inrättande av en ordning med importlicenser för import av tomater från Marocko**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 95/35/EG av den 19 december 1994 om ingående av ett avtal genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko om ordningen för import till Europeiska gemenskapen av tomater och zucchini med ursprung i och importerade från Marocko ⁽¹⁾, särskilt artikel 3 i detta, och

av följande skäl:

1. Genom kommissionens förordning (EG) nr 2767/1999 ⁽²⁾ infördes en ordning med importlicenser för färska tomater med KN-nummer 0702 00 00 med ursprung i och importerade från Marocko.
2. Efter det att Marocko och gemenskapen samrått genom skriftväxling enligt punkt 4 sista stycket i det avtalet, och med hänsyn till den mekanism som garanterar att Marockos totala tomatexport till gemenskapen under perioden 1 november 1999–31 mars 2000 inte överstiger 145 676 ton, kan kommissionen upphäva ovan nämnda ordning med importlicenser.

3. Denna förordning bör börja gälla samma dag som den offentliggörs för att underlätta den pågående handeln och det bör finnas bestämmelser som gör det möjligt att frisläppa den säkerhet som anges i artikel 2.2 i förordning (EG) nr 2767/1999 för sådana kvantiteter som inte avräknats från licenserna innan denna förordning trädde i kraft.

4. Förvaltningskommittén för frukt och grönsaker har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Förordning (EG) nr 2767/1999 upphör att gälla.
2. På begäran av den berörde skall importlicenser som har utfärdats enligt förordning (EG) nr 2767/1999 annulleras för icke avskrivna kvantiteter den dag denna förordning träder i kraft. Säkerheten skall frisläppas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 januari 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 48, 3.3.1995, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 333, 24.12.1999, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 189/2000
av den 26 januari 2000
om ändring av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1253/1999⁽²⁾, särskilt artikel 13.8 i denna, och

av följande skäl:

1. Det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 31/2000⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 120/2000⁽⁴⁾.
2. På grundval av dagens cif-priser och cif-priser för terminsleverans och med hänsyn till den utveckling som kommer att ske på marknaden inom en överskådlig

framtid bör det korrektionsbelopp som för närvarande tillämpas på exportbidraget för spannmål ändras.

3. Korrektionsbeloppet skall fastställas efter samma procedur som exportbidraget; det kan ändras under perioden mellan fastställelserna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det korrektionsbelopp som avses i artikel 1.1 a, b och c i förordning (EEG) nr 1766/92 och som tillämpas på förutfastställda exportbidrag för de produkter som avses, med undantag av malt, ändras till det som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 januari 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 januari 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 4, 7.1.2000, s. 14.

⁽⁴⁾ EGT L 14, 20.1.2000, s. 24.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 januari 2000 om ändring av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål

(EUR/t)

Produktnummer	Bestämmelseland ⁽¹⁾	Nuvarande 1	Period 1 2	Period 2 3	Period 3 4	Period 4 5	Period 5 6	Period 6 7
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	01	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	03	0	0	0	0	0	0	0
	02	0	0	0	0	0	—	—
1002 00 00 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	01	0	0	0	0	0	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9130	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9150	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9170	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9180	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	01	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9700	01	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9400	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

(¹) Bestämmelseländerna identifieras på följande sätt:

01 alla tredje länder,

02 andra tredje länder,

03 Mauretanien, Mali, Niger, Senegal, Burkina Faso, Gambia, Guinea-Bissau, Guinea, Kap Verde, Sierra Leone, Liberia, Elfenbenskusten, Ghana, Togo, Tchad, Centralafrikanska republiken, Benin, Kamerun, Ekvatorialguinea, São Tomé och Príncipe, Gabon, Kongo, Demokratiska republiken Kongo, Rwanda, Burundi, Angola, Zambia, Malawi, Moçambique, Namibia, Botswana, Zimbabwe, Lesotho, Swaziland, Seychellerna, Komorena, Madagaskar, Djibouti, Etiopien, Eritrea och Mauritius.

Obs: Zonerna är de som definieras i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92 (EGT L 214, 30.7.1992, s. 20).

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 10 december 1999

om finansiellt stöd från gemenskapen för utrotning av vesikulär svinsjuka i Italien under 1999

[delgivet med nr K(1999) 4244]

(Endast den italienska texten är giltig)

(2000/59/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut nr 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet ⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens beslut 94/370/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 3 i detta, och

av följande skäl:

1. Fall av vesikulär svinsjuka har konstaterats i Italien under 1999. Denna sjukdom utgör ett allvarligt hot mot gemenskapens svinbesättningar och för att bidra till att så snabbt som möjligt utrota sjukdomen har gemenskapen möjlighet att ge kompensation för de förluster som lidits.
2. När förekomsten av vesikulär svinsjuka officiellt hade bekräftats anmälde de italienska myndigheterna att de vidtagit lämpliga åtgärder, däribland de åtgärder som finns förtecknade i artikel 3.2 i beslut 90/424/EEG.
3. Gemenskapens finansiella bidrag kommer att betalas ut efter att det har kunnat fastställas att åtgärderna har vidtagits och myndigheterna har översänt all begärd information inom de fastställda tidsfristerna.

4. De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Italien kan få finansiellt stöd från gemenskapen för de utbrott av vesikulär svinsjuka som förekom år 1999.

Med förbehåll för resultaten av kontrollerna kommer gemenskapens finansiella bidrag uppgå till:

- 50 % av Italiens kostnader för ersättning till ägarna för slakt och destruktion av svin och grisköttsprodukter,
- 50 % av Italiens kostnader för rengöring, insektsbekämpning och desinficering av utrustningar och anläggningar,
- 50 % av Italiens kostnader för ersättning till ägarna för destruktion av smittat foder och utrustningar.

Artikel 2

1. Utan att det påverkar genomförda kontroller skall gemenskapens bidrag överföras efter det att styrkande handlingar har lämnats in.

2. De bestyrkande handlingar som avses i punkt 1 skall omfatta följande:

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 168, 2.7.1994, s. 31.

a) En rapport om det epidemiologiska läget på varje anläggning där slakt har skett. Rapporten skall innehålla information om följande:

i) För smittade anläggningar:

- belägenhet och adress,
- datum för misstanke om sjukdom och datum för bekräftelse,
- antal slaktade och destruerade svin och dag för detta,
- metoder för slakt och destruktion,
- sort och antal prover som samlats in och undersökts vid tiden för misstanke om sjukdomen; resultat av de utförda undersökningarna,
- sort och antal prover som insamlats och undersökts vid tiden för utrymning av den smittade anläggningen; resultat av de utförda undersökningarna,
- infektkälla, som skall anges på grundval av en avslutad epidemiologisk undersökning.

ii) För anläggning med vilken kontakt har skett:

- samma uppgifter som under i), första, tredje, fjärde och sjätte strecksatsen,
- smittad anläggning (utbrott) med vilken kontakt bekräftats eller misstänks; typ av kontakt.

b) Ekonomisk rapport innefattande förteckning över stödmottagare och platsen för deras verksamhet, antal djur som slaktats, datum för slakten och belopp som utbetalats, utans moms och skatt.

Artikel 3

Ansökan om betalning åtföljd av de bestyrkande handlingar som avses i artikel 2 skall lämnas in till kommissionen före den 1 maj 2000.

Artikel 4

1. Kommissionen får i samarbete med de nationella behöriga myndigheterna utföra kontroller på plats för att försäkra sig om att åtgärderna har utförts och den ekonomiska kompensationen utnyttjats.

Kommissionen skall underrätta medlemsstaterna om resultatet av de utförda kontrollerna.

2. Artiklarna 8 och 9 i rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1287/95 ⁽²⁾ skall tillämpas i tillämpliga delar.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 10 december 1999.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 94, 28.4.1970, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 125, 8.6.1995, s. 1.

KOMMISSIONENS BESLUT**av den 21 december 1999****om godkännande av det program för övervakning och kontroll av salmonella hos fjäderfän som lagts fram av Österrike***[delgivet med nr K(1999) 4691]***(Endast den tyska texten är giltig)**

(2000/60/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 92/117/EEG av den 17 december 1992 om skyddsåtgärder mot specifika zoonoser och specifika zoonotiska agenser hos djur och animaliska produkter för att förhindra utbrott av livsmedelsburna infektioner och förgiftningar ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 1999/72/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 8.3 i detta, och

av följande skäl:

1. I enlighet med artikel 8.2 i direktiv 92/117/EEG lämnade Österrike, genom skrivelser av den 17 maj 1999 och den 29 oktober 1999, in sitt program för övervakning och kontroll av salmonella hos fjäderfän i Österrike.
2. Programmet uppfyller de villkor som gemenskapen har fastställt på området, särskilt villkoren i artikel 8.2 i direktiv 92/117/EEG och måste därför godkännas.
3. De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det program för övervakning och kontroll av salmonella som lämnats in av Österrike skall godkännas.

Artikel 2

Österrike skall senast den 31 mars 2000 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att genomföra det program som avses i artikel 1.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Österrike.

Utfärdat i Bryssel den 21 december 1999.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 38.

⁽²⁾ EGT L 210, 10.8.1999, s. 12.

KOMMISSIONENS BESLUT**av den 21 december 1999****om ändring av kommissionens beslut 93/436/EEG om särskilda villkor för import av fiskeriprodukter med ursprung i Chile***[delgivet med nr K(1999) 4749]***(Text av betydelse för EES)**

(2000/61/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/493/EEG av den 22 juli 1991 om fastställande av hygienkrav för produktionen och marknadsföringen av fiskeriprodukter ⁽¹⁾, senast ändrat genom rådets direktiv 97/79/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 11 i detta, och av följande skäl:

1. Sundhetsintyget för fiskeriprodukter med ursprung i Chile och avsedda för export till Europeiska gemenskapen fastställs i kommissionens beslut 93/436/EEG av den 30 juni 1993 om särskilda villkor för import av fiskeriprodukter med ursprung i Chile ⁽³⁾, senast ändrat genom kommissionens beslut 96/674/EG ⁽⁴⁾.
2. Villkoren för import av musslor, tagghudingar, manteldjur och marina snäckor och sniglar med ursprung i Chile fastställs i kommissionens beslut 96/675/EG ⁽⁵⁾.
3. Hänvisningarna till lagstiftning i förslaget till sundhetsintyg i bilaga A till beslut 93/436/EEG innehåller vissa misstag och bör ändras.

4. De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga A till beslut 93/436/EEG skall ersättas med bilagan till det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 21 december 1999.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 15.

⁽²⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 31.

⁽³⁾ EGT L 202, 12.8.1993, s. 31.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 3.12.1996, s. 29.

⁽⁵⁾ EGT L 313, 3.12.1996, s. 38.

BILAGA

"BILAGA A

HYGIENINTYG

för fiskeriprodukter och vattenbruksprodukter med ursprung i Chile avsedda för export till Europeiska gemenskapen

Referensnummer:

Avsändarland: CHILE

Behörig myndighet: *Servicio Nacional de Pesca (Sernapesca)***I. Identifiering av fiskeriprodukterna**

- Produktbeskrivning: – fiskeriprodukt – vattenbruksprodukt ⁽¹⁾:
- art (vetenskapligt namn):
- tillstånd och typ av beredning ⁽²⁾:
- Eventuellt kodnummer:
- Typ av förpackning:
- Antal förpackningar:
- Nettovikt:
- Föreskriven lagrings- och transporttemperatur:

II. Produkternas ursprung

Namn och officiellt/officiella godkännandennummer på den eller de anläggningar, fabriksfartyg, kyl- eller fryshus, eller frysfartyg som av Sernapesca fått godkännande att exportera till gemenskapen:

.....

.....

III. Produkternas destination

Produkterna skall sändas

från:

(avsändningsort)

till:

(bestämmelseort och -ort)

med följande transportmedel:

Avsändarens namn och adress:

.....

.....

Mottagarens namn och adress på bestämmelseorten:

.....

.....

IV. Sundhetsintyg

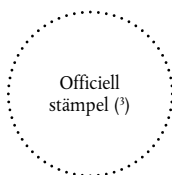
— I egenskap av officiell inspektör intygar jag att de ovan angivna fiskeri- eller vattenbruksprodukterna

1) har fångats och hanterats ombord på fartyg i enlighet med hygienbestämmelserna i direktiv 92/48/EEG,

⁽¹⁾ Stryk det som inte är tillämpligt.⁽²⁾ Levande, kyllda, frysta, saltade, rökta, konserverade etc.

- 2) har landats, hanterats och i förekommande fall förpackats, beretts, frysts, tinats och lagrats på ett hygieniskt sätt som uppfyller kraven i kapitlen II, III och IV i bilagan till direktiv 91/493/EEG,
 - 3) har genomgått hygienkontroll i enlighet med kapitel V i bilagan till direktiv 91/493/EEG,
 - 4) har förpackats, identifierats, lagrats och transporterats i enlighet med kapitlen VI, VII och VIII i bilagan till direktiv 91/493/EEG,
 - 5) inte kommer från arter som är giftiga eller innehåller biotoxiner,
 - 6) har med tillfredsställande resultat genomgått de organoleptiska, parasitologiska, kemiska och mikrobiologiska kontroller som fastställs i bilagan till kommissionens beslut 96/675/EG av den 25 november 1996 om särskilda villkor för import av levande tvåskaliga blötdjur, tagghudingar, manteldjur och marina snäckor och sniglar med ursprung i Chile.
- Undertecknad har även tagit del av bestämmelserna i direktiven 91/493/EEG och 92/48/EEG och beslut 93/436/EG och 96/675/EG.

Utfärdat i , den
(Ort) (Datum)

.....
Den officiella inspektörens namnteckning (*)

.....
(Efternamn med versaler, titel och tjänsteställning)"

(*) Färgen på stämpeln och namnteckningen skall skilja sig från färgen på de övriga uppgifterna i intyget.

KOMMISSIONENS BESLUT
av den 21 december 1999
om godkännande av den plan som Portugal presenterat för övervakning av afrikansk svinpest

[delgivet med nr K(1999) 4783]

(Endast den portugisiska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2000/62/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ⁽¹⁾, senast ändrat genom rådets direktiv 92/118/EEG ⁽²⁾, särskilt artikel 10.4 i detta, och av följande skäl:

1. I kommissionens beslut 1999/789/EG ⁽³⁾ uppmanades Portugal att presentera en plan för övervakning av afrikansk svinpest i regionerna Alentejo och Algarve.
2. I den plan Portugal presenterat föreskrivs ytterligare lämpliga åtgärder för att förhindra spridningen av afrikansk svinpest.
3. De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den plan som Portugal har presenterat för övervakning av afrikansk svinpest skall godkännas.

Artikel 2

Portugal skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som krävs för att genomföra den plan som avses i artikel 1.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Portugal.

Utfärdat i Bryssel den 21 december 1999.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EGT L 310, 4.12.1999, s. 71.

KOMMISSIONENS BESLUT**av den 18 januari 2000****om ändring av beslut 96/627/EG i fråga om genomförande av artikel 2 i rådets direktiv 77/311/EEG beträffande bullernivån på förarplatsen i hjulburna jordbruks- eller skogstraktorer***[delgivet med nr K(1999) 3546]***(Text av betydelse för EES)**

(2000/63/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 77/311/EEG av den 29 mars 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om bullernivån på förarplatsen i hjulburna jordbruks- eller skogstraktorer ⁽¹⁾, särskilt artikel 2.2 i detta, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG ⁽²⁾, och av följande skäl:

1. Det är för nästan alla traktorer utan förarhytt från teknisk synpunkt omöjligt att iaktta utgången av den övergångsperiod, som fastställs i kommissionens beslut 96/627/EG ⁽³⁾. Det är under dessa förhållanden nödvändigt att för dessa fordon senarelägga slutet av den övergångsperiod som anges i det nämnda beslutet.
2. De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Kommittén för anpassning till den tekniska utvecklingen av direktiven om att avskaffa tekniska handelshinder inom sektorn för jordbruks- och skogstraktorer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1 i beslut 96/627/EG skall ersättas med följande:

"Artikel 1

Den övergångsperiod som fastställas i artikel 2.2 i direktiv 77/311/EG skall löpa ut

— den 1 oktober 2001 för alla nya traktortyper,

— den 1 oktober 2003 för alla nya traktorer."

Artikel 2

Medlemsstaterna skall anta de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta beslut senast den 30 september 2001. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 3

Deetta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 januari 2000.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT L 105, 28.4.1977, s. 1.⁽²⁾ EGT L 277, 10.10.1997, s. 24.⁽³⁾ EGT L 282, 1.11.1996, s. 72.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 25 januari 2000

om ändring av beslut 1999/789/EG om vissa skyddsåtgärder mot afrikansk svinpest i Portugal

[delgivet med nr K(2000) 189]

(Text av betydelse för EES)

(2000/64/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

Artikel 1

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG ⁽²⁾, särskilt artikel 10.4 i detta,

Bilagan till beslut 1999/789/EG skall ersättas med bilagan till detta beslut.

med beaktande av rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden ⁽³⁾, senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG, särskilt artikel 9.4 i detta,

Artikel 2

Artikel 2.1 i beslut 1999/789/EG skall ersättas med följande:

med beaktande av rådets direktiv 80/215/EEG av den 22 januari 1980 om djurhälsoproblem som påverkar handeln med köttprodukter inom gemenskapen ⁽⁴⁾, senast ändrat genom direktiv 91/687/EEG ⁽⁵⁾, särskilt artikel 7a.2 i detta, och

"1. Levande svin från anläggningar i de områden som anges i bilagan får inte flyttas till andra områden i Portugal om inte följande villkor är uppfyllda:

av följande skäl:

1. Ett utbrott av afrikansk svinpest inträffade den 15 november 1999 i den portugisiska kommunen Almodovar i Alentejo-regionen.
2. Kommissionen har genom beslut 1999/789/EG ⁽⁶⁾ antagit vissa bekämpningsåtgärder för att förhindra att sjukdomen sprids.
3. Kommissionen godkände genom beslut 2000/62/EG ⁽⁷⁾ den plan för övervakning av afrikansk svinpest som lämnats in av Portugal, innehållande fortsatta åtgärder för att bekämpa sjukdomen.
4. Med tanke på hur situationen har utvecklats måste beslut 1999/789/EG ändras.
5. De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

— Djuren skall komma från en anläggning dit inga levande svin har förts in under en period på 30 dagar, räknat från den tidpunkt då djuren lämnar anläggningen.

— Djuren skall inom tio dagar före transport ha genomgått ett serologiskt testprogram där inga antikroppar från afrikanskt svinpestvirus påträffats. Testprogrammet för sändningen i fråga skall vara utformat så att det ger ett konfidensintervall på ungefär 95 % för seropositiva djur vid prevalensnivån 5 %.

— Djuren skall ha genomgått en klinisk undersökning på ursprungsanläggningen inom 24 timmar före transport. Alla svin på denna anläggning skall undersökas och all utrustning och alla lokaler som använts skall inspekteras. Djuren skall på ursprungsanläggningen identifieras genom öronmärken så att de senare kan spåras tillbaka till denna anläggning.

— Djuren skall transporteras direkt från ursprungsanläggningen till destinationsanläggningen eller slakteriet. När det gäller transport av svin avsedda för avel eller gödning skall destinationsanläggningarna vara belägna i regionerna Alentejo eller Algarve. När det gäller transport av slaktsvin skall destinationsslakteriet ha utsetts av behöriga veterinärmyndigheter och vara beläget i regionerna Alentejo eller Algarve eller i kommunerna Mafra, Loures, Sintra eller Montijo. Transportmedlet, som skall vara officiellt förseglat, skall före lastning och omedelbart efter lossning rengöras och desinfekteras med ett officiellt godkänt desinfektionsmedel. Slaktsvin skall hållas avskilda från alla andra partier av svin medan slakten pågår."

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 47, 21.2.1980, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 161.

⁽⁶⁾ EGT L 310, 4.12.1999, s. 71.

⁽⁷⁾ Se sidan 65 i detta nummer av EGT.

Artikel 3

I artikel 2 i beslut 1999/789/EG skall följande punkt läggas till:

"4. Genom undantag från punkt 2 andra strecksatsen får de behöriga veterinärmyndigheterna besluta att när det gäller slaktsvin får de serologiska testen utföras på prov som tagits vid slakten enligt den plan för övervakning som godkändes genom beslut 2000/62/EG, om tidigare serologiska kontroller som utförts på ursprungsanläggningen i samband med genomförandet av detta beslut har givit negativa resultat."

Artikel 4

I artikel 6 i beslut 1999/789/EG skall datumet "31 januari 2000" ersättas med "31 mars 2000".

Artikel 5

Medlemsstaterna skall ändra sina respektive handelsbestämmelser så att de är förenliga med detta beslut. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 25 januari 2000.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

*BILAGA***Kommuner i Alentejo**

Mértola

Almodôvar

Castro Verde

Ourique

Kommuner i Algarve

Loulé

Alocoutim

Silves
